Giới Học Người Cư Sĩ ||

Buổi 8: Giới Tà Dâm

Giảng giải: Thầy Thích Thiện Trang

Giảng ngày: 13/12/2025

Phát trực tiếp trên Kênh YouTube Thích Thiện Trang.

Link YouTube tại đây:

https://www.youtube.com/watch?v=JjIzyaKbWkg&t

và mạng xã hội Facebook: Fanpage Thích Thiện Trang

https://www.facebook.com/thaythichthientrang

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật!

Kính chào toàn thể quý vị đồng tu! Chúng ta đang theo dõi bài thứ 8 chuyên đề Giới Học Người Cư Sĩ. Hôm nay chúng ta đang học bộ Giới luật. Chúng ta đã học quy y Tam Bảo, học về Phật, Pháp,Tăng, về Giới, chúng ta đã học hai giới, đó là giới Sát sanh và giới Trộm cắp.

Hôm nay chúng ta học thêm giới thứ ba là giới Tà dâm.

3. Giới Tà Dâm

A. Định nghĩa:

Tà dâm là hành động quan hệ tình dục không hợp pháp, không hợp luân lý, bị xã hội và bậc hiền trí chê trách.

Kāmesumicchācārā veramaṇisikkhāpadaṃ samādiyāmi. Trong chữ Pali dài như thế này, chúng ta sẽ phân tích nghĩa theo chữ để cho sát nghĩa.

Phân tích nghĩa theo chữ:

- Kāmesumicchācāra*: *Kāmesu* + *micchā* + *cāra.

+ ***Kāmesu: trong sự hành dâm.***

+ ***Micchā*: *Tà, bất chính.***

+ ***Cāra*: *Hành vi.***

Ba chữ này gộp lại*: **Hành vi tà, bất chính xấu xa trong sự hành dâm, mà chư bậc thiện trí đều chê trách.*** (Tức là hành vi xấu xa, hành vi không có tốt, trong hành dâm mà chư bậc thiện trí đều chê tránh, đúng nghĩa là như thế. Tức là chánh văn như vậy, còn ở trên này mình định nghĩa có nói thêm xã hội, theo chú giải chứ không phải theo chánh văn.)

- Veramaṇisikkhāpadaṃ: Veramaṇī* + *sikkhāpadaṃ

+ ***Veramaṇī*: *Tác ý tránh xa.***

+ ***Sikkhāpadaṃ*: *Điều giới, giới.*** Nghĩa là tác ý tránh xa điều Giới, tức là Giới.

- Samādiyāmi*: *Con xin thọ trì. (Giới nào cũng có chữ này, nghĩa là con xin thọ trì.)

Nghĩa toàn câu:** ***Con xin thọ trì điều giới, có tác ý tránh xa sự Tà dâm.

Định nghĩa như vậy, mới đầu cũng hơi khó chịu nhưng chúng ta đọc, nghe [hiểu]: Tà dâm là hành động về hành dâm không hợp pháp, không hợp luân lý, bị xã hội và bậc hiền trí chê trách.

***Bậc thiện trí chê trách những người đàn ông hoặc người đàn bà nào có hành vi tà, bất chính xấu xa trong quan hệ tình dục nam nữ, mà không phải là vợ, là chồng của nhau, những người ấy bị phạm giới Tà dâm.**

Giới này tương đối khó hiểu, chúng ta cần phải học một cách từ từ.

****Nếu hai người là vợ, là chồng của nhau*** **đúng theo phong tục tập quán, được sự công nhận của hai bên cha mẹ, bà con dòng họ, và cũng được chính quyền chấp thuận, mọi người công nhận…** ***thì sự quan hệ tình dục giữa hai vợ chồng với nhau là việc bình thường của người đời, không bị chê trách, không phạm giới Tà dâm.***

Điều này khác bên Trung Hoa, chúng ta học phải phân biệt được Giới của Phật với Nho giáo và Đạo giáo bên Trung Hoa. Đạo giáo với Nho giáo bên Trung Hoa có thêm phi thời, phi xứ, phi đạo, đó là bên Trung Hoa. Các nhà Chú giải kinh bên Trung Hoa, người

ta cũng đem cái đó vào chú giải luôn. Thành ra mình bị gánh thêm tội của bên Đạo gia, thực tế ở trong Chánh [pháp] của Phật không có. [Thứ nhất] là không có phi thời, tức là không [có] ngày đó, ngày vía Phật Bồ-tát hay ngày vía mấy ông Thần nào đó, ngày đi tuần gì đó, gọi là phi thời.

Ngày đó vợ chồng có quan hệ bị phạm, đó là của Trung Hoa, không liên quan tới Phật giáo. Thứ hai là phi xứ, tức là ở những nơi không có đúng nơi đó, Trung Hoa họ quy định phải ở trong phòng ngủ thôi, còn nơi khác không được. [Thứ ba] là phi đạo, họ cũng tính luôn, thực tế đó là của Trung Hoa, những nhà Chú giải của Trung Hoa, họ bị nhiễm Đạo gia nên họ đưa vào, thực tế không phải như vậy. Đức Phật chỉ có một điều thôi, cho nên vợ chồng không có tính vào việc Tà dâm. Chỉ có người không phải vợ, chồng mới quan tâm đến Tà dâm.

Giới này *chỉ được phạm khi có hành vi thân. (Tức là việc làm trên thân) **Vì Tà dâm là hành động thân thể, còn ý tham dục là duyên, ý Tà dâm làm nền.**

Nghĩa là nếu chỉ có trên ý thôi, thì chưa. Ví dụ: nghĩ muốn hành dâm với người nào đó, cho nên có ý định như vậy, vẫn chưa phạm Tà dâm, mà phải có hành động.

Thứ nhất: chúng ta tìm hiểu về ác nghiệp nặng hay nhẹ của giới Tà dâm này.

B. Ác Nghiệp Nặng Hay Nhẹ Của Giới Tà Dâm

Người phạm Tà dâm tùy theo trường hợp mà ác nghiệp nặng hay nhẹ như sau		
TT	**Phương diện mà tạo ác nghiệp nặng**	**Phương diện mà tạo ác nghiệp nhẹ**
1	Với người có giới đức	Với người không có giới đức
2	Bằng cách cưỡng hiếp	Hai bên thỏa thuận với nhau
3	Với bậc Thánh nhân	Với hạng phàm phu
Nếu người nào phạm Tà dâm với bậc Thánh nhân càng cao, thì người ấy tạo ác nghiệp càng nặng. Nếu người nào hiếp dâm bậc Thánh A-la-hán thì người ấy tạo ác nghiệp nặng nhất.		

1. Với người có Giới đức, tạo ác nghiệp nặng. Với người không có Giới đức tạo ác nghiệp nhẹ. Tà dâm có nghĩa là gì? Bây giờ ví dụ như một người nam quan hệ với một người nữ [là] tà dâm, người nữ đó có Giới đức, ví dụ như giới Tỳ-kheo-ni thì tạo ác nghiệp nặng. Nếu người nữ đó không có Giới đức, người nữ bình thường thôi, như vậy nghiệp đó nhẹ hơn ý là vậy. Có Giới đức càng lớn nghiệp càng nặng.

2. Bằng cách cưỡng hiếp phương diện tạo nghiệp sẽ nặng. Nếu hai bên thoả thuận với nhau, tức là đồng thuận với nhau ác nghiệp nhẹ hơn.

3. Với bậc Thánh nhân ác nghiệp nặng. Với bậc phàm phu ác nghiệp nhẹ hơn. Nếu người nào phạm Tà dâm với bậc Thánh nhân càng cao, người ấy tạo ác nghiệp càng nặng. Thí dụ như hiếp dâm, như là phải bậc A-la-hán, bậc A-la-hán không có hành dâm, cho nên chỉ có cưỡng hiếp người ta thôi, thì người ấy tạo ác nghiệp nặng nhất.

Ví dụ như: Trường hợp (trong thời Đức Phật có) **tên *Nanda* hiếp dâm Đại đức Tỳ-khưu-ni Uppalavaṇṇā,** (tức là cô Liên Hoa Sắc lúc đó) **là bậc Thánh A-la-hán. Tên Nanda đã phạm tội nặng làm cho mặt đất nứt nẻ ra hút y vào sâu trong lòng đất.**

Bây giờ gọi hố tử thần, câu chuyện này [kể] anh chàng ta rất thích cô Liên Hoa Sắc. Cô Liên Hoa Sắc rất đẹp cho nên để ý hoài, cuối cùng ông rình tranh thủ lúc cô đi khất thực. Anh chàng ta chui vô thất, trốn dưới gầm giường. Đợi khi cô Tỳ-kheo-ni Liên Hoa Sắc [trở về] mặc dù lúc đó cô là A-la-hán rồi, nhưng không quan sát trước, không biết. Cho nên cô vô thất đóng cửa lại, anh ta ở dưới giường chui lên làm dữ quá cô nhập định luôn. Lúc đó anh ta làm

xong, rồi anh ta đi ra, cuối cùng bị đất hút [anh ta] rớt xuống và chết luôn.

Sau khi tên Nanda chết, ác nghiệp Tà dâm ấy cho quả tái sinh vào đại Địa ngục Avīci (A-tỳ), chịu quả khổ suốt thời gian lâu dài. Vì xúc phạm đến một vị bậc Thánh nhân A-la-hán, cho nên nghiệp rất nặng. Chúng ta hiểu về phương diện nghiệp, nên phương diện nghiệp thành dễ thôi. Đối với người càng có Giới đức thì nghiệp càng nặng, mình có ý cưỡng bức người ta nghiệp nặng, với bậc Thánh nhân thì nghiệp càng nặng, nếu ngược lại sẽ nhẹ.

C. Chi Pháp phạm Tà Dâm

Người phạm giới Tà dâm khi hợp đủ 4 chi pháp:
1. Đối tượng người nữ (nam) không được hành dâm (agamaniyavatthu).
2. Tâm tham muốn hành dâm (tasmiṃsevanacittaṃ).
3. Có sự thực hiện hành dâm (payogo).
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam, nữ với nhau (maggenamaggapaṭipatti addhivāsaṃ).

Thứ hai chúng ta tìm hiểu về chi pháp phạm Tà dâm, người phạm giới Tà dâm khi hợp đủ bốn chi pháp.

1. Đối tượng người nữ hoặc người nam không được hành dâm. Ở đây sẽ có chú ý đằng sau, nhiều đối tượng lắm. Ví dụ: người ta xuất gia tất nhiên không được hành dâm, người ta có chồng có vợ rồi chẳng hạn.

2. Tâm tham muốn hành dâm. Phải có tâm tham muốn nếu không có tâm cũng không phạm tà dâm. Có nhiều trường hợp ví dụ bị cưỡng dâm người ta đâu có ham muốn gì đâu đúng không ạ? Người ta không có ham muốn thì không [phạm].

3. Có sự thực hiện hành dâm. Phải có thực hiện, còn trên ý không thì không tính.

4. Có tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam, nữ với nhau. Có thể hai người nam [hoặc] hai người nữ gì đó cũng có thể tính sau, [nhưng] tạm thời có sự thoả thích trong sự tiếp xúc.

Chúng ta sẽ bổ sung Giới luật Nam truyền rất kỹ về chỗ này.

D.Lưu ý bổ sung:

Con trai, đàn ông không được quan hệ tình dục với 20 người con gái, đàn bà sau đây:
+Nhóm 1 (1-8) người nữ có người trông nom:

1.Có mẹ trông nom (cha chết hay ở xa).
2.Có cha trông nom (mẹ chết hay ở xa)
3.Có mẹ cha trông nom.
4.Có chị hoặc em gái trông nom.
5.Có anh hoặc em trai trông nom.
6.Có bà con trông nom.
7.Có dòng họ trông nom (nếu ở ngoại quốc thì có người cùng dân tộc trông nom).
8.Có thầy, bạn trông nom (với người tu hành Phạm hạnh).
+Nhóm 2 (9-20) người nữ đã thuộc về người khác:
9.Đã có người quyền thế đến làm mai mối rồi.
10.Đã nhận lễ hứa hôn của đằng trai.
11.Được một người đàn ông chuộc về làm vợ.
12.Đã ưng thuận đi theo người mình yêu làm vợ.
13.Đã ưng thuận làm vợ của một người đàn ông với hy vọng có được của cải.
14.Đã ưng thuận làm vợ của một người đàn ông với hy vọng có được đồ trang sức.
15.Đã làm lễ thành hôn với một người đàn ông đúng theo phong tục tập quán.
16.Nghèo, làm buôn bán đã được một người đàn ông thương yêu, rồi đem về nuôi để làm vợ.

17.Là tù nhân đã được người đàn ông lấy làm vợ.
18.Làm trong công sở đã được người chủ sở lấy làm vợ.
19.Tôi tớ trong nhà đã được người chủ nhà lấy làm vợ.
20.Chịu làm vợ trong thời gian ngắn (như các cô kỹ nữ).

Con trai, đàn ông không được quan hệ tình dục với 20 loại người con gái, đàn bà sau đây: có thể người nữ cũng được, chỗ này Giới luật dùng chữ đàn bà thật ra người nữ, người nữ hay hơn.

+**Nhóm 1 (1-8) người nữ có người trông nom:**

1.Có mẹ trông nom (cha chết hay ở xa): có những người nữ, có mẹ coi giữ trông nom. Trông nom thì ở trong Giới, trong Chú Giải cũng có giải thích, trông nom có nghĩa là người mẹ đó quan tâm đến con và có quyền. Người con bị phụ thuộc về quyền hôn nhân đối với người mẹ người cha. Người cha có thể chết rồi hoặc đi xa thì có người mẹ trông nom.

2. Có cha trông nom, tức là người mẹ chết rồi hoặc mẹ ở xa.

3. Có cha mẹ trông nom, tức là có cả hai người cha và mẹ.

4. Có anh chị hoặc em gái trông nom. Ví dụ như bây giờ gia đình cha mẹ qua đời hết rồi, còn anh chị hoặc em gái em trai gì đó trông nom.

5. Có anh hoặc em trai trông nom.

6. Có bà con trông nom. Ví dụ như nhà đó có người con gái ở [tỉnh] Phú Yên vừa rồi, có người [thân] mất hết còn mỗi đứa con gái thôi, con gái vẫn còn bà con trông nom là như vậy.

7. Có dòng họ trông nom cũng vậy (nếu ở ngoại quốc tức là nước ngoài thì có người cùng dân tộc trông nom) Ví dụ như có những người nữ đi ra nước ngoài rồi, tất nhiên không có bà con gì hết, nhưng sẽ có những người cùng dân tộc mình ra nước ngoài, tức là người Việt mình ra nước ngoài, sẽ quan tâm mình đúng không? Trông nom cho, đó cũng là có.

8. Có thầy, có bạn trông nom: đây là trường hợp đối (với người tu hành phạm hạnh). Người tu hành phạm hạnh có thầy có bạn giống như Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni hay những người tu Cư sĩ, nhưng phát tâm tu hành Phạm hạnh. Tức là giữ Giới không dâm dục, như vậy có thầy có bạn đồng tu trông nom. Tóm lại có người trông nom, nhóm đầu tiên tới tám trường hợp. Đây nói chi tiết vậy thôi, quý vị chỉ cần nhớ người nữ có người trông nom.

+**Nhóm 2 (9-20) người nữ đã thuộc về người khác:** Quý vị nhớ chỉ cần thuộc về người khác thôi. Thuộc về người khác kể chi tiết ra như sau:

9. Đã có người quyền thế đến làm mai mối rồi: tức là ngày xưa ở Ấn Độ có khi người nữ không được cưới hỏi đàng hoàng, phải có đặc điểm gì đó mới được cưới hỏi, còn nhiều khi không có gia thế thì không được cưới hỏi. Bây giờ có người quyền thế đến làm mai mối.

10. Đã nhận hứa hôn của đàng trai: Tức là trao một bông hoa, trao một cái gì đó, bây giờ gọi là lễ đính hôn, dạm ngõ. Như vậy đã thuộc về người khác rồi.

11. Được một người đàn ông chuộc về làm vợ: Hồi xưa người ta có thể không cưới vợ, mà người ta chuộc những người thấp hèn (ở Ấn Độ giai cấp thấp) về làm vợ.

12. Đã ưng thuận đi theo người mình yêu làm vợ: Trường hợp này có câu chuyện mà hôm bữa chúng ta kể, quý vị thấy có cô đó theo chàng thợ săn, đã ưng thuận đi theo làm vợ cũng là chấp nhận làm vợ rồi, cũng là thuộc về người đó rồi, coi như làm vợ rồi.

13. Đã ưng thuận làm vợ một người đàn ông với hy vọng có được của cải: Đây là tuỳ theo, thấy ông kia có tiền, tài sản gì đó thì mình chấp nhận làm vợ ông ý để được của cải.

14. Đã ưng thuận làm vợ của một người đàn ông với hy vọng có được đồ trang sức: Đôi khi người ta chỉ do trang sức thôi cũng chấp nhận làm vợ luôn, đó là thời xưa.

15. Đã làm lễ thành hôn với một người đàn ông đúng theo phong tục tập quán: Điều này thì rõ ràng đúng không ạ? Đúng theo phong tục tập quán, làm lễ thành hôn rồi, như vậy là được rồi. Giống như bây giờ mình làm lễ ai cũng biết hết.

16. Nghèo, làm buôn bán đã được một người đàn ông thương yêu, rồi đem về nuôi để làm vợ: Trường hợp này giống như Ấn Độ ngày xưa, có những người nghèo lắm, cho nên làm nghề buôn bán, giai cấp cũng thấp hèn. Được người đàn ông nào thương yêu thì họ đem về làm vợ thôi chứ không cần cưới. Ở Ấn Độ có tình hình như vậy.

17. Là tù nhân đã được người đàn ông lấy làm vợ: Đôi khi làm tù nhân cũng được đàn ông họ cứu, họ lấy làm vợ.

18. Làm trong công sở được người chủ lấy làm vợ: Cũng trường hợp như vậy.

19. Tôi tớ trong nhà được người chủ lấy làm vợ.

20. Chịu làm vợ trong thời gian ngắn như các cô kỹ nữ: Tức là các cô kỹ nữ ví dụ nhận tiền của người nào đó trong thời gian

mấy ngày chấp nhận với ông đó rồi, mà có người đàn ông khác có quan hệ với cô ấy thì người đàn ông đó sẽ phạm Tà dâm.

Quý vị thấy Luật Đức Phật [đưa ra] kỹ như vậy. Chúng ta cứ từ từ nha, đây mới lược qua lý thuyết thôi, chút nữa chúng ta vô ví dụ thì dễ hơn. Tại vì chưa hết lý thuyết nên chúng ta tiếp tục nói.

***Theo chú giải Pāli** (Chú giải của ngài Phật Âm)**: "Có người trông nom (rakkhitā)" nghĩa là còn bị kiểm soát quyền hôn nhân.**

Ở trên có tám hạng người, có người trông nom: cha mẹ, anh chị em, bà con, dòng họ, người cùng dân tộc, có thầy bạn trông nom. Tức là bị kiểm soát về quyền hôn nhân. Ví dụ quý vị là người nữ thì thường cha mẹ là người kiểm soát quyền hôn nhân của quý vị, việc đó tuỳ theo. Chính vì vậy Giới luật của Phật rất tuyệt vời, không bị lỗi thời trong các thời đại. Chúng ta sẽ phân tích tại sao không lỗi thời ở các thời đại. Bởi vì có những người ngoại quốc, nước ngoài, 18 tuổi trở lên thì không bị kiểm soát quyền hôn nhân bởi gia đình nữa, tức là họ có quyền tự chủ của họ. Chính vì vậy không phạm vào trường hợp này, quý vị nhớ. Còn ở Việt Nam thì tuỳ, ở Việt Nam mình thì xét tuỳ tình huống.

***Nếu người con trai, đàn ông nào xúc phạm quan hệ bất chính hành dâm với 1 trong 20 loại người nữ nêu trên thì người đàn ông ấy phạm Tà dâm.**

Chỉ có 20 hạng đó thôi, ngoài đó ra thì không tính. Chúng ta lấy ví dụ thì chúng ta mới nhớ được.

***TH1: Trong 20 hạng nữ ấy, 8 hạng đầu kể từ "có mẹ trông nom" cho đến "là người tu hành Phạm hạnh" tuy có người thân trông nom bảo vệ, nhưng những người thân này không phải là chủ cuộc đời của họ. 8 hạng này là người chưa có chồng, chưa có người đàn ông nào làm chủ cuộc đời của họ.** (Tức là những người bình thường, hoặc có chồng rồi mà nghỉ rồi - đang độc thân)

Vì vậy, nếu 8 hạng người nữ này tự ý lén lút yêu thương một *người con trai, đàn ông còn độc thân khác*, và hai người này đã có quan hệ tình dục với nhau.

Ở trên là nói người nam đối với 20 hạng người nữ. Bây giờ mình xét người nữ họ có phạm không khi họ lén lút yêu thương một người con trai hay đàn ông khác, và có quan hệ tình dục rồi. Thì xét như sau.

+Nếu xét về giới Tà dâm thì người nữ ấy không phạm giới Tà dâm, chỉ có người con trai phạm giới Tà dâm mà thôi, bởi vì người con trai ấy đã xúc phạm đến người nữ mà người thân của cô ấy chưa cho phép.

Điều này ngoài dự kiến của mọi người thông thường đúng không ạ. Nhưng mình phải đọc hết đã nha, chứ không phải đọc ngay

dòng đó xong rồi yên tâm cứ thế mà phạm thoải mái, không phải, chưa hết đâu.

+Tuy người nữ không phạm giới Tà dâm, nhưng đó là hành vi xấu xa không đúng theo phong tục tập quán, đáng bị mọi người chê trách, cha mẹ, bà con dòng họ bị mang tiếng xấu.

Cho nên, *người nữ ấy cảm thấy hổ thẹn tội lỗi, ăn năn hối hận, đó là phiền não làm cho tâm bị ô nhiễm*. Sau khi người nữ ấy chết, *nếu ác nghiệp hối hận ấy có cơ hội cho quả tái sinh kiếp sau thì sinh trong cõi ác* (Địa ngục, A-tu-la, Ngạ quỷ, Súc sinh).

Nghĩa là gì? Ở trên Giới luật, nếu như 8 hạng người nữ có người trông coi (tức là bị phụ thuộc, bị kiểm soát quyền hôn nhân) mà lén lút quan hệ với người đàn ông khác, xét trên Giới luật của nhà Phật thì họ không phạm giới Tà dâm. Nhưng đó là hành vi xấu, cũng sẽ khiến cho họ bị chê trách, bà con dòng họ theo phong tục tập quán của Việt Nam, Á Đông thì bị như vậy. Cho nên họ sẽ cảm thấy hổ thẹn. Tất nhiên rồi, ai lén lút làm chuyện đó chắc chắn bị hổ thẹn và ăn năn. Đó là phiền não làm cho tâm ô nhiễm. Chính phiền não đó tạo ra ác nghiệp. Đến khi chết, nếu xui cái đó khởi là đọa vào Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Cho nên mặc dù không có Tà dâm, nhưng có trường hợp như vậy.

Thế nhưng chính vì trường hợp đó mới mở ra tình huống ở phương Tây, giải thích được ở phương Tây. Ở phương Tây không giống vậy. Ở phương Tây, ví dụ Châu Âu, Châu Mỹ, có nhiều nước, người con gái làm những chuyện đó, có nghĩa họ quan hệ với người đàn ông con trai khác thì họ thấy bình thường, bởi vì xã hội công nhận, cho nên họ không cảm thấy hổ thẹn, hối lỗi, ăn năn gì hết. Vì vậy không có tạo ra ác nghiệp làm cho tâm ô nhiễm, nên họ không có đọa. Quý vị hiểu không ạ, họ thấy bình thường. Cho nên điều đó vừa không phạm giới Tà dâm, vừa không tạo ác nghiệp. Đó là lý do tại sao nhiều người thắc mắc: tại sao các nước phương Tây họ lăng nhăng tùm lum vậy mà mặt mày họ sáng rỡ. Tại vì họ không có tạo nghiệp bất thiện, và họ không có cảm giác hối hận, họ [cũng] thấy bình thường mà, cả xã hội đều như vậy.

Chính vì vậy Giới luật của Phật rất hay, quý vị thấy không ạ, rất đầy đủ. Còn mình học theo giới của Trung Hoa mình chỉ áp dụng được ở Trung Hoa, mình thấy phương Tây sai. Nhưng qua bên phương Tây, quý vị thấy bình thường. Cho nên thời Đức Phật, với trí tuệ của Ngài gọi là không có hạn chế bởi thời gian, Ngài đã đưa ra quá chính xác rồi. Đây cũng là một điều chúng ta thấy: ai là người nữ thuộc kiểu đó là không phạm Tà dâm nhưng có ác nghiệp.

Cho nên hồi trước giảng đúng vì thấy giới Nguyên thủy vậy mà. Hồi đó chưa coi kỹ cái này, chỉ coi giới trong chánh kinh của

Bắc truyền thôi, cũng theo tinh thần này. Nhưng qua các ngài Luận sư đời sau các ngài giảng trật hết, giảng theo Đạo gia của Trung Quốc. Cho nên từ đó không tin theo cách giảng của các nhà Trung Quốc. Sau này kêu thôi, học luôn chánh kinh, hoặc chánh kinh từ Nguyên thuỷ, Luật của Nguyên thuỷ, chưa có ai sáng chế thêm thì được, chứ còn qua các nhà Trung Hoa là bắt đầu sáng chế thêm. Thực ra Trung Hoa cũng có những bộ luật chưa có đổi nhưng là ít, còn đa số qua các ngài đời sau các ngài sửa hết rồi. Cho nên sau này không tin Phật giáo Trung Hoa mấy, lý do là vậy. Bây giờ mình dùng luôn Phật giáo Nam truyền.

***TH2: 12 hạng người nữ còn lại (9 cho đến 20), là người nữ đã có chồng, đã có người đàn ông làm chủ cuộc đời của họ (cô kỹ nữ ưng thuận làm vợ của một người đàn ông trong thời gian ngắn, cô vẫn được xem như đã có chồng).**

Trong 12 hạng người nữ này, nếu người nào tự ý ngoại tình và có quan hệ tình dục với một người đàn ông nào khác (không phải là chồng của mình), thì người nữ ấy phạm Tà dâm.

Trường hợp đã có chồng, cứ quan hệ với ai khác ngoài chồng mình là phạm Tà dâm. Còn trường hợp chưa có, độc thân thì còn phải xét. Chứ không phải nghiễm nhiên phạm. Đó là một trường hợp mình phải xét.

Như vậy, người con trai, đàn ông không được phép quan hệ tình dục với 20 hạng nữ ấy. Nếu người con trai, đàn ông nào có quan hệ tình dục với 1 trong 20 người nữ ấy, thì người con trai, đàn ông ấy phạm Tà dâm.

Như vậy người đàn ông dễ bị phạm hơn đúng không. Người nữ được cái ngoại lệ.

***TH3: Nếu người nữ nào có quan hệ tình dục với người đàn ông, con trai đã có vợ hoặc có vợ mà chưa cưới thì người con gái, đàn bà ấy phạm Tà dâm, bởi vì người đàn ông, con trai ấy đã có vợ làm chủ.**

Điều này rõ ràng đúng không. Tức là chỉ không phạm khi có khả năng hai bên độc thân thôi. Còn một bên đã có chủ rồi, ở trong trường hợp thứ ba này quý vị thấy: người đàn ông đã có chủ (đã có vợ rồi), dù vợ hứa thôi chưa có cưới về cũng không được. Người nữ nào mà quan hệ với người đàn ông đó là phạm Tà dâm. Luật kỹ, chặt như vậy rồi không có chạy đằng nào hết.

Từ từ chúng ta sẽ phải làm rõ hơn nữa bởi vì giới này rắc rối lắm.

E.Vấn Đề Liên Quan Đến Tà Dâm

Người đàn bà nào đã có chồng, nghĩa là người đàn bà *đã có người đàn ông làm chủ* và cũng đã chấp nhận làm vợ của người đàn ông ấy rồi. Như vậy, *phần thân xác của cô đã có chủ*, cô có phận sự giữ gìn thân xác của mình, chỉ dành cho người chồng của cô mà thôi. Nếu cô ấy ngoại tình, yêu một người đàn ông khác, và có quan hệ tình dục với người đàn ông ấy, thì *cô đã tự trộm cắp thân xác đã có chủ đem trao cho người đàn ông khác*, cho nên cô ấy *phạm Tà dâm*.

Quyết định để có phạm Tà dâm hay không thực ra là giới trộm, trộm thân xác. Quý vị dễ xác định có phạm Tà dâm hay không là trộm thân xác. Có nghĩa thân xác mình đã thuộc về người ta rồi, bây giờ tự nhiên trộm thân xác này cho người khác, thì đó là phạm. Chính vì vậy kết luận phạm Tà dâm, thuộc về trộm cắp.

Cũng tương tự như vậy, người đàn ông đã có vợ, nghĩa là người đàn ông đã có một người đàn bà làm chủ và cũng đã chấp nhận làm chồng của cô ấy rồi. Như vậy, *phần thân xác của ông ấy đã có chủ,* ông ấy có phận sự giữ gìn thân xác của mình, *chỉ dành cho người vợ của mình mà thôi.* Nếu ông ấy ngoại tình, yêu một người đàn bà nào khác, và có quan hệ tình dục với người đàn bà ấy, thì ông đã *tự trộm cắp thân xác đã có chủ đem trao cho người đàn bà khác*, cho nên ông ấy *phạm Tà dâm*.

Tóm lại do tội trộm cắp, xét như vậy. Mình hiểu như vậy thì mình sẽ thấy nhẹ nhàng hơn. Quý vị muốn xét tà dâm hay không, ngoài những trường hợp trên, quý vị phải hiểu bản chất vấn đề là tội trộm cắp thân thể.

Bây giờ chúng ta sẽ làm rõ qua các tình huống.

F.Làm Rõ Giới Tà Dâm Qua Các Trường Hợp

VD1 (trong Luật có đưa ra). **Hỏi: Trong đời, nếu đàn ông đã có người vợ cả rồi, còn có thêm người vợ lẽ nữa. Như vậy, người đàn ông ấy có phạm Tà dâm không?**

Đàn ông có một người vợ cả rồi, bây giờ còn có thêm người vợ lẽ nữa. Như vậy người đàn ông ấy có phạm tà dâm hay không?

Chúng ta cứ đáp ở trong Luật trước đi, từ từ chúng ta phân tích ở Việt Nam sau.

Đáp rằng: Người đàn ông ấy có thể phạm Tà dâm, cũng có thể không phạm Tà dâm.

Có hai trường hợp, chứ không phải lúc nào cũng phạm tà dâm.
+**Trường hợp phạm Tà dâm:** Người đàn ông đã có vợ, rồi lén lút ngoại tình, yêu một người đàn bà khác như một nhân tình hoặc như

người vợ lẽ, và có quan hệ tình dục bất chính, nên người đàn ông ấy đã tự trộm cắp thân xác của mình đã có vợ cả làm chủ, đem trao cho người đàn bà khác. Vì vậy, người đàn ông ấy **phạm Tà dâm.**

Điều này dễ hiểu đúng không quý vị. Có vợ rồi thì thân xác thuộc về bà vợ, mà tự nhiên đem trộm cắp đưa cho bà khác thì phạm tà dâm. Lén lút là chắc chắn phạm.

+**Trường hợp không phạm Tà dâm:** Người đàn ông đã có vợ rồi, người vợ không có con để nối dòng dõi. Người đàn ông ấy muốn có người vợ lẽ. Chính người vợ sẽ đi hỏi cưới người đàn bà khác đem về cho chồng mình làm người vợ lẽ. Như vậy, người vợ cả đã đồng ý chia quyền làm chủ thân xác của người chồng cho người vợ lẽ. Cho nên, người chồng được phép quan hệ tình dục với người vợ lẽ, mà **không phạm Tà dâm**.

Tình huống này mở rộng ra, thật ra chỉ cần bà vợ đồng ý là được. Chính vì vậy lúc trước có những người tu hành ở tại gia, kêu đoạn dâm dục với chồng, ông chồng muốn đi ra ngoài phạm Tà dâm thì tội ông ý. Lúc đó hỏi thì Thiện Trang nói: hãy đồng ý cho ông ý, tức là đồng ý chấp nhận chuyện đó, chấp nhận chia sẻ thân xác ông chồng rồi, coi như ông chồng được quyền thì ông ý sẽ không phạm Tà dâm. Không phạm Tà dâm trong trường hợp ông ý phải hợp pháp với người kia. Chứ người kia là 1 trong 20 đối tượng trên là ông ý vẫn phạm nha. [Ông chồng] phải tìm đúng đối tượng. Cho nên cũng

khó, không dễ đâu, tìm người hợp, không rơi vào 8 hạng người nữ có cha mẹ trông nom, có anh em trông nom, bà con trông nom v.v… Vậy kiếm đâu ra. Ở Việt Nam ai cũng có người trông nom đúng không. Người vợ có chồng rồi mà chồng chết thì gia đình chồng trông nom, gia đình mình trông nom, chứ có yên đâu. Việt Nam mình vẫn hay coi về vấn đề đó. Tất nhiên mình phải xét kỹ hơn. Cho nên cũng không được, cũng khó chứ không phải dễ, ít có người mà không có trông nom.

Ở xã hội Việt Nam thông thường người ta quan tâm và kiểm soát vấn đề này. Có thể bây giờ xã hội thoáng hơn rồi, các bạn trẻ bây giờ có thể không phạm bởi vì cha mẹ cũng có thể chấp nhận luôn rồi, không kiểm soát nữa thì có thể không phạm. Chứ trường hợp có kiểm soát là phạm. Ở phương Tây thì người ta không có kiểm soát. Ở phương Tây đa số từ 18 tuổi trở lên là có quyền độc lập, không ai được can thiệp cuộc đời của họ. Cho nên những thanh niên 18 tuổi trở lên đủ quyền rồi là cha mẹ không được quyền can thiệp, con muốn đi với ai, muốn làm gì thì làm. Chính vì vậy ở xã hội phương Tây không phạm. Còn ở xã hội phương Đông thì chưa chắc, phải xét tuỳ trường hợp, tuỳ gia đình, tuỳ hoàn cảnh.

Chính vì vậy những người nào vừa ở xã hội phương Đông vừa ở xã hội phương Tây thì sao? Như hồi trước kia có đưa ra: những cô Việt Nam bây giờ ra nước ngoài sống thì theo xã hội phương Tây,

nhưng mình vẫn theo xã hội phương Đông nữa, thì như thế nào. Tình huống đó để lát nữa chúng ta sẽ giải quyết ở một tình huống khác. Vậy tạm thời chúng ta vào tình huống thứ hai, ví dụ hai.

Như vậy ở đây có vợ bé là phải có sự đồng ý thì mới được, còn không được sự đồng ý của vợ chính là không được. Cho nên bà vợ có quyền hành ghê lắm nha.

VD2. Hỏi: Trường hợp đồng tính luyến ái có phạm Tà dâm hay không?

Đây là trường hợp thời ngày nay. Theo bộ Luật này là quyển sách mà hôm bữa đã giới thiệu, của ngài Tỳ-kheo Hộ Pháp.

Đáp rằng: + **Đối với người Cư sĩ tại gia**, nếu hai người đàn ông độc thân với nhau, hoặc hai người đàn bà độc thân với nhau, thì họ không phạm Tà dâm, nhưng **đó là hành vi không thuận theo lẽ tự nhiên trong đời mà bị bậc thiện trí chê trách**. (*Tạo nghiệp bất thiện*).

Tức là họ không phạm Tà dâm, nhưng họ tạo nghiệp bất thiện, bởi vì hành vi này thông thường trái lẽ tự nhiên, thông thường xã hội không chấp nhận, và người trí chê trách, cho nên tạo nghiệp bất thiện. Bao giờ xã hội thay đổi hẳn quan điểm thì mới được. Chứ còn bây giờ quan điểm xã hội vẫn không chấp nhận chuyện đó thì không phạm tà dâm nhưng vẫn tạo nghiệp bất thiện. Còn bao giờ xã hội

thay đổi đến mức độ tất cả mọi người đều chấp nhận, người ta coi bình thường, thì khi đó tâm lý người ta không lén lút nữa thì lúc đó không tạo nghiệp bất thiện. Quan trọng có tạo nghiệp hay không là do trên tâm của chúng sanh và tâm của mọi người.

Cho nên Đức Phật dạy điều gì là luôn luôn xuyên suốt không gian và thời gian, lúc nào cũng đúng hết, xã hội phát triển thì cũng đúng theo.

Đây là độc thân nha, còn vô mấy hạng người có cha mẹ kiểm soát v.v… thì coi chừng phạm đó. Đó là trường hợp không bị ràng buộc về hôn nhân. Chứ quý vị nói ông chồng mình đi với ông khác, ông chồng cũng chia sẻ thân thể đó với người khác rồi, là trộm cắp rồi, trộm cắp thân thể là ông ấy cũng phạm Tà dâm. Cho nên không phải ông ấy với đàn bà mới phạm, mà với đàn ông cũng phạm, có! Mình phải hiểu như vậy nha.

Trường hợp trên đây nói không phạm là trường hợp có quyền tự kiểm soát mình thì mới được. Không có quyền kiểm soát về hôn nhân của mình thì cũng không được. Khó đó, nói thì nói vậy nhưng cũng khó.

+**Đối với bậc xuất gia**, nếu có hành vi đồng tính luyến ái như vậy thì chắc chắn **phạm giới hành dâm**, không còn phẩm hạnh của bậc

xuất gia nữa (*bị trục xuất khỏi Tăng đoàn, không được làm người xuất gia nữa*).

Người xuất gia thì không có chuyện đó. Vô xuất gia rồi kêu không có ai kiểm soát rồi thoải mái, không phải. Người xuất gia thì tránh dâm dục luôn, cho dù người đồng tính cũng không được.

Chúng ta cứ từ từ giải quyết từng tình huống nha.

VD3. Hỏi: Người nữ hoặc người đàn ông có quan hệ tình dục với loài gia súc (chó, khỉ,…) có phạm Tà dâm hay không?

Cũng là một tình huống, chắc chắn quý vị học rõ rồi thì quý vị biết là không thể nào không phạm đúng không ạ. Trường hợp này thông thường là vậy đúng không? Nhưng mà ở trong đây không phải như vậy.

Đáp Rằng: Trong trường hợp ấy, có thể phạm Tà dâm và cũng có thể không **phạm Tà dâm**.

Tức là mình lúc nào cũng kêu chắc chắn phạm rồi. Nhưng mà trong Luật thì không, trong Luật thì tuỳ tình huống, có tình huống phạm, có tình huống không. Sao kỳ vậy ha? Thì bây giờ chúng ta coi tình huống phạm, tình huống không. Chúng ta xem phạm trước đi.

+Trường hợp phạm Tà dâm (2 trường hợp):

Tức là bây giờ quan hệ với loại súc sanh, thì vẫn có phạm và hai trường hợp phạm, và có trường hợp không phạm nữa.

1.Nếu người nữ nào **đã có chồng**, hoặc người đàn ông nào **đã có vợ rồi**, mà có quan hệ tình dục với loài gia súc (chó, khỉ…), thì người nữ ấy hoặc người đàn ông ấy **phạm Tà dâm**. (*Có chồng, có vợ theo nghĩa thuộc sở hữu như trên*).

Quý vị thấy rõ ràng đúng không ạ? Mình có chồng rồi, có vợ rồi thì cái thân thể đó, không được đem chia cho người khác. Vậy thì quan hệ không phải người mà thú cũng vậy. Tức là mình đã trộm cắp thân thể, đem cho các loại thú thì như vậy [phạm] Tà dâm. Trường hợp này là rõ ràng, có chồng có vợ thì không được.

Như trường hợp trong thời Đức Phật có câu chuyện này chúng ta đã kể ở một bài giảng khác rồi. Nhưng mà chắc nhiều người chưa nghe. Chúng ta kể lại, như trong thời Đức Phật Thích Ca, có bà Mạt-lợi Phu nhân (Phu nhân Mạt-lợi) tức là Mallikā đó là chánh cung Hoàng Hậu của vua Pasenadi tức là Vua (Ba- tư-nặc) nước Kosala-Kiều Tất La đó, thì phạm Tà dâm với con chó trong phòng tắm.

Đây là câu chuyện trích trong Tích Truyện Pháp Cú, có ghi rất rõ là bà nuôi con chó, nên con chó đó đi theo bà miết. Bữa đó bà vô phòng tắm, vô phòng tắm thì con chó đó vô luôn. Lúc đó bà tắm một

hồi, thì bà vô tình bà ngồi hay thế nào đó, con chó để vào là bà ưng thuận. Sau đó ông vua Pasenadi (là vua Ba-tư-nặc) nhìn thấy, nhưng mà bà nói dối, bà không có làm như vậy. Bằng cách nói khi ở trong phòng tắm thấy ảo như vậy, chứ không phải thiệt đâu, không tin ông vô trong đó coi. Ông vua vô, bà ở ngoài bà hét, bà kêu là đó. Hình như ông làm chuyện đó với con gì đó, thì ông nói ta có làm gì đâu, người ở ngoài thấy vậy, ảo giác. Thế là cuối cùng ông tin luôn, cho nên bà lừa được ông, nói dối được. Tuy nói dối được nhưng thật ra [bà] vẫn phạm Tà dâm. Bà Mạt-lợi Phu nhân (bà Mallikā) vốn là người Cận sự nữ, tức là người Ưu-bà-di có đức tin trong sạch nơi Tam Bảo, có trí tuệ hết lòng thành kính, làm phước, bố thí cúng dường đến Đức Phật và chư Đại đức Tỳ-kheo Tăng.

Sau khi bà chết, do giới không trong sạch đó, ác nghiệp ấy trong tâm có cơ hội cho quả trong thời kỳ tái sanh đời sau. Cho nên có suy xét tâm đồng sinh với thọ xả là quả của ác tâm gọi là Tâm tái sinh. Đây là ai học Vi Diệu Pháp thì hiểu chỗ này. Tức là lúc đó Tâm tái sanh (Tâm tái tục) của bà là tâm suy xét. Nó sinh ra tâm suy xét nhớ đến việc đó, là bà Thọ xả, nhưng bà nhớ đến ác nghiệp đó nên nó hiện ra là đi tái sanh luôn.

Và sự tái sanh đời sau, cho nên ở trong cõi Địa ngục suốt 7 ngày. Do phước báu của bà [lớn] nên bà chỉ đọa 7 ngày thôi. Khi bà chết thì vua Pesanadi (tức là vua Ba-tư-nặc) rất buồn, ông muốn biết

bà đã sanh vào đâu. Cho nên cứ đến Đức Phật để hỏi. Đức Phật biết bà đọa Địa ngục, bây giờ nếu nói là ông thoái tâm. Cho nên Phật dùng thần lực khiến cho ông quên, cứ mỗi lần tới gặp Phật là quên, lại đi về, đi về xong là nhớ, ủa! Sao mình không hỏi ta. Lại đi [hỏi] nữa, bữa sau đi tới [chỗ Phật] lại như vậy suốt đến ngày thứ 7 thì bà đã tái sanh rồi, bà thoát khỏi Địa ngục rồi. Lúc đó bà đã được tái sanh lên cõi trời Tusita (tức là trời Đâu-suất-đà-thiên là cõi trời thứ 4 trong 6 tầng trời Dục giới) hưởng được sự an lạc của cõi ấy. Cho nên lúc đó Đức Phật nói là bà bây giờ đang ở trên trời (Đâu-suất) rồi. Tức là Đức Phật không nói sự kiện bà đọa Địa ngục. Mà nói bây giờ bà đã trên trời Đâu-suất ông nghe ông mừng. Tức là không nói cho ông biết sự việc đó.

Quý vị thấy đó, tức là một cái nghiệp cũng có thể cho quả. Cho nên mặc dù mình giấu mình lừa được người ta. Nhưng mà đến lúc sẽ trổ quả thì tái tục bằng tâm suy xét thọ xả như vậy. Suy xét phán định rồi, suy xét quý vị nhớ không? Trong Vi Diệu Pháp đó. Như vậy bà vẫn tái sanh vào Địa ngục, cho nên là cẩn thận, mình đừng có giấu ai, giấu không được đâu. Rõ ràng như vậy cho nên là không giấu được.

Qua câu chuyện đó là mình hiểu rằng nghiệp quan trọng, làm phước nhiều, tu hành nhiều vẫn không uổng phí đúng không? Lỡ như có đọa thì cũng đọa ít thôi. Còn làm ác nhiều lỡ có lên cõi lành

thì được ít, rồi cũng đọa đúng không? Chính vì vậy cho nên hãy luôn luôn tu hành, đừng có giải đãi. Tại vì phước lành không bao giờ mất, nghiệp nào cũng cho quả hết. Lỡ có xui rủi đọa thì nó cũng đọa ít, chứ không đọa lâu, quý vị nhớ như vậy. Đây là trường hợp thứ nhất đó người phụ nữ đã có chồng.

Trong Tạng Luật, phần giới Tỳ-khưu có một Tỳ-khưu phạm giới hành dâm với con khỉ cái. Do đó, Đức Phật chế định thêm vào điều giới thứ nhất như sau: "Tỳ-khưu nào hành dâm với người hoặc loài súc sinh, thì Tỳ-khưu ấy bị phạm pārājika (tức là tội ba-la-di) mất phẩm hạnh Tỳ-khưu".

Tức là bị đuổi ra khỏi Tăng đoàn. Quý vị hay nghe nói là Bất cộng trụ, đó là không được cùng chung sống với các vị Tỳ-kheo khác nữa, bị đuổi ra và trở thành người tại gia. Đó là trường hợp đối với người xuất gia và đối với người tại gia là [phạm]. Có chồng có vợ rồi là không được quan hệ với loài súc sanh.

2.Đối với người Cư sĩ tại gia độc thân (không có vợ hoặc không có chồng), mà hành dâm với loài gia súc (chó, khỉ, …) **có chủ**, là phạm điều giới Tà dâm.

Nghĩa là sao? Nghĩa là những con gia súc, gia cầm, con thú đó. Ví dụ con chó có chủ, như con chó của nhà hàng xóm, con chó của ai đó, v.v… là chó có chủ. Như vậy, người độc thân mặc dù có quyền

là không có bị các ràng buộc về kiểm soát hôn nhân, mà có hành dâm với những loài gia súc có chủ thì vẫn phạm Tà dâm. Bởi vì sao? Vì mình đã ăn trộm cái thân thể của con gia súc, gia cầm đó, vì nó có chủ mà, đâu có được quyền thoải mái.

+**Trường hợp không phạm Tà dâm:** Người Cư sĩ tại gia độc thân (không có vợ hoặc không có chồng) nếu hành dâm với loài gia súc (chó, khỉ, …) **vô chủ**, thì không phạm giới Tà dâm. Nhưng đó là một hành vi đáng xấu hổ, trái với luân thường đạo lý, đáng chê trách; bởi vì không phù hợp với phong tục tập quán trong đời (*tạo nghiệp bất thiện*).

Có nghĩa là không có phạm giới, nhưng mà tạo nghiệp bất thiện. Bởi vì đó là một hành vi xấu. Dù không phạm nhưng mà người đời cũng chê trách quý vị vậy, đúng không? Chê trách chứ, tự nhiên con người, mà đi hành dâm với súc sanh như vậy. Cho nên cũng có nghiệp bất thiện. Người khác nghĩ mình bất thiện, mình cũng xấu hổ, lén lút, cho nên là không được. Cho dù mấy con đó không có chủ, tức là con chó hoang hay là chó trong rừng, khỉ trong rừng, nó vô chủ. Đó thì chúng ta rất rõ nha, trường hợp này từ từ mình học.

****Chú ý thêm:**

+**Sự hành dâm là sự quan hệ tình dục giữa người nam với người nữ, đó là việc bình thường đối với người tại gia trong**

đời. (Nhớ đó là việc bình thường đối với người tại gia trong đời, Đức Phật cũng không có cấm điều này. Nhưng mà nếu quý vị tu Phạm hạnh được thì tốt, còn không thì cũng không cấm điều này).

+**Người thiện trí hành Phạm hạnh cao quý có Tâm sở Tác ý đồng sinh với Tâm đại thiện tránh xa sự hành dâm.** (Tức là người thiện trí người ta sẽ tu hành Phạm hạnh. Khi đó tâm ý người ta, Tâm sở tác ý sẽ là Tâm đại thiện. Vì lúc nào họ cũng nghĩ tránh xa sự hành dâm, cho nên họ tạo ra phước đức.

+**Nếu người Cận sự nam, Cận sự nữ** (tức là Cư sĩ nam, Cư sĩ nữ, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di) **nào thọ trì Bát quan trai giới (Uposathasīla) trong những ngày giới hằng tháng thì người Cận sự nam, Cận sự nữ ấy phải tránh xa sự hành dâm với vợ hoặc chồng của mình trong những ngày giới ấy**. (Tức là ngày thọ trì Bát quan trai giới, phải tránh việc đó, mình phải giữ. Chứ ngày thọ Bát quan trai mà quý vị hành dâm thì đâu có thể, phạm giới Bát quan trai rồi).

Ở đây cũng xin nói luôn tại vì lúc trước, bộ giảng trước theo Pháp sư Định Hoàng nói, quý vị làm thế thì đời đó quý vị mất giới thể, rồi đời này thọ không đắc nữa. Nhưng thật tế các giới thể đó [có] khái niệm như vậy thì thật sự thuộc về bên Trung Hoa. Chứ còn nếu người Cận sự nam, Cận sự nữ phạm như vậy là phạm giới trọng có thể sám hối, vẫn thọ lại được, thọ được giới Bát quan trai bình

thường. Chẳng qua tội đó là tội phá giới, cho nên không có nặng nề. Nhớ, Đức Phật không có nặng nề, bắt mình tội nặng. Chỉ có Tỳ-kheo có bốn giới Ba-la-di, nếu không sám hối thì đọa Địa ngục. Các giới khác ví dụ như [không] ăn phi thời, mà mình ăn, thì sau này sẽ bị nghèo khổ.

Ví dụ quý vị là Cư sĩ thọ giới Bát quan trai chẳng hạn, giới không ăn phi thời, tức là qua giữa trưa, giữa ngày thì không ăn nữa. Bây giờ quý vị ăn, thì quý vị phạm giới Bát quan trai. Như vậy thì quý vị mất giới, mất phước. Và đồng thời quý vị sẽ tạo thêm cái nghiệp khổ, sau này có thể bị đói, nghèo. Hoặc là bị bệnh, bị gì đó... chứ không có đọa vào Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Quý vị hiểu không ạ!

Đức Phật không có chế ra nghiệp cho mình đọa, mà chỉ là tự mình phạm thì khiến cho mình mất phước thôi. Còn nghiệp đọa Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh gồm: Sát sanh, Trộm cắp, Tà dâm, Nói dối. Đó là nghiệp chính và thêm nữa là nghiệp si mê (Tà kiến). Tà kiến hay si mê đó là những nghiệp đọa lạc. Còn nghiệp phạm giới thì nhẹ hơn, nhớ như vậy. Mình học Phật pháp mình phải hiểu, không phải học Phật pháp rồi trở thành một Tôn giáo rất mê tín, làm gì cũng đọa hết trơn. Như vậy tu học để làm gì? Thà người ta không tu người ta còn có phước hơn, dung dăng dung dẻ, người ta sướng nữa. Tự nhiên mình tu học vô trói buộc, đọa lạc không. Cho nên ai

mà giảng như vậy đó, ai mà giảng suốt ngày cứ đọa, đọa, kiểu đó là người ta không hiểu về Phật pháp. Không hiểu Phật pháp, tức là người ta giảng Tà pháp. Cho nên hãy cẩn thận, hãy nghe từ lời của Đức Phật.

+**Những tu nữ hoặc những người sống trong chùa thực hành Phạm hạnh cao quý thọ trì Bát giới** (tức là họ thọ Bát quan trai giới suốt đời) **(Uposathasīla) thì tránh xa sự hành dâm suốt đời.** (Tu nữ hoặc là những người trong chùa. Bên Nam tông (Nam truyền) có những người tu nữ, bên đó bây giờ không có Tỳ-kheo-ni đâu. Nam tông không có Tỳ-kheo-ni. Những người đi xuất gia gọi Sư cô vậy thôi, chứ thật ra Tỳ-kheo-ni bây giờ hết rồi không có. Chỉ có tu nữ thôi, mà tu nữ thật ra thực hành có tám giới thôi, thọ Bát quan trai giới suốt đời. Cũng có những người nam họ không có xuất gia, họ cũng ở trong chùa thực hành như vậy suốt đời. Như vậy không được hành dâm suốt đời. Những người đó không được hành dâm.

+**Những bậc xuất gia là vị Sa-di, Tỳ-kheo thực hành Phạm hạnh cao quý đều phải tránh xa sự hành dâm trọn đời sống xuất gia**. (Có nghĩa là trọn đời sống xuất gia, khi nào họ xả giới họ trở về thì thôi. Chứ khi họ còn làm người xuất gia thì không được, nhớ như vậy).

Bây giờ như vậy rất rõ ràng rồi đúng không? Cũng hơi nhiều kiến thức lý thuyết, nhưng mà phải nghe vậy, mới làm được bài tập đằng sau.

Bây giờ chúng ta làm vài bài tập

F.Làm Rõ Giới Tà Dâm Qua Các Trường Hợp (tt)

VD4. Một người Phật tử nữ A có thọ Tam quy Ngũ giới, một hôm có việc đi đến nhà gia đình một người nữ hàng xóm B, vì đúng lúc nhà đó không có người ở nhà, và diễn biến sau đó chồng cô B đã có hành động cưỡng hiếp cô A. Lúc đầu cô ấy không đồng thuận, nhưng trong quá trình hành dâm thì cô ấy cảm thấy có sự thỏa mãn với điều đó. Như vậy cô A có phạm giới Tà dâm không?

Bây giờ một tình huống rất thực tế quý vị nghe rõ rồi đúng không?

Mình lấy một người Phật tử, tức là thọ Tam quy Ngũ giới đến nhà cô bạn hàng xóm, nhưng bữa đó, cô đó không có nhà, nhà cô đi hết có mỗi chồng của cô ta thôi. Sau đó thế nào đó, tiếp theo ông chồng của cô hàng xóm đó cưỡng hiếp cô A. Thì tất nhiên cô A mới đầu không đồng thuận. Nhưng mà sau đó trong quá trình hành dâm thì cô cảm thấy thoả mãn với điều đó, như vậy cô A có phạm giới

Tà dâm hay không? Theo quý vị có phạm hay không? Quý vị trả lời xem đúng không?

Quý vị cứ mạnh dạn trả lời đi, mình đang học mà đúng sai gì cứ trả lời đi ha! Bây giờ nếu mình muốn biết để xem có phạm giới Tà dâm hay không? Chúng ta xét 4 chi pháp của giới Tà dâm.

Xét 4 chi pháp của giới Tà dâm:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**x**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Cô A phạm Tà dâm.	
****Lưu ý: Có sự thỏa mãn, ưng thuận 1 trong 3 giai đoạn: nhập, trụ, xuất thì đều phạm Tà dâm.**	

Bốn chi pháp quý vị nhớ không? Copy lại để ở đây. Thứ nhất là cột chi pháp, thứ hai là cột thoả mãn không, thoả điều đó không?

1.Đối tượng nam, nữ… không được hành dâm: có thoả hay không? Đang tính cô A nha, vì ông chồng của cô B này chắc chắn phạm rồi không cần tính nữa. Vì ông đó là ông đã cưỡng hiếp người

ta và ông đã có vợ rồi thì chắc chắn là phạm rồi. Bây giờ mình nói cô A đó, cô này đã thọ Tam quy Ngũ giới, chỉ nói đơn giản vậy thôi.

Đối tượng nam, nữ không được hành dâm, đây là mình thêm chữ nam nữa. Ông chồng này đã thuộc về người khác rồi, cho nên điều kiện này là thoả rồi nè. Đánh dấu x vô thoả mãn nè.

2. **Tâm tham muốn hành dâm**: cô A này có tâm ham muốn hành dâm không? Có không? Lúc đầu cô ấy không đồng thuận nhưng trong quá trình hành dâm, cố ấy cảm thấy thoả mãn với điều đó. Thì cái này là có tham muốn, lúc đầu không muốn nhưng tới lúc sau thì có thoả. Tại vì trong Luật, Đức Phật nói trong ba giai đoạn, giai đoạn nhập-trụ-xuất. Tức là lúc mà đưa vào, lúc ở trong và lúc ra ngoài thì trong ba giai đoạn đó có một giai đoạn [thoải mãn] thôi. Một giai đoạn mà thoả mãn là dính rồi. Cho nên là bị, thoả mãn giai đoạn tâm tham muốn.

Có sự thực hiện hành dâm, thì ở đây hơi khó xét hơn cô bị người ta cưỡng hiếp thôi, cho nên là khó mà xác định được. Nhưng từ tâm tham muốn thì tất nhiên lúc đó người ta có sự thoả mãn, người ta sẽ có sự buông xuôi một chút nào đó, thì điều đó chắc chắn phạm, có mặc dù là bị động. Và tâm thoả thích trong sự tiếp xúc giữa hay bộ phận nam nữ với nhau là có thì cô này phạm Tà dâm.

Kết luận: Cô A vẫn phạm Tà dâm nha! Vẫn phạm chứ không phải không phạm, trừ khi cả quá trình đó không có cảm giác thọ lạc, thì mới không phạm. Như vậy việc này phạm đúng không.

Mà theo nghiên cứu về khoa học thì người nữ, nếu mà họ không thích rồi thì họ cảm thấy giống như là gì? Trong kinh nói giống như người mới đi tắm sạch sẽ rồi mà quấn vô mấy cái xác chết hôi thối thì người ta không chịu nổi. Tưởng vậy đó. Trong kinh, dùng từ đó. Nếu mà người ta đã không thích rồi thì phải cỡ đó, đúng không ạ. Hoặc là giống như lấy vỉ sắt nóng áp vào thân nên họ không có ưa thích. Còn đây cô này cổ ưa thích là phạm thôi. Cho nên ở đây có một lưu ý mà mình cần để ý.

****Lưu ý: Có sự thỏa mãn, ưng thuận 1 trong 3 giai đoạn: nhập, trụ, xuất thì đều phạm Tà dâm.**

Tức là một trong ba thôi, còn thỏa mãn cả ba thì tất nhiên bị phạm rồi. [Ưng thuận] một trong ba là đủ điều kiện để phạm Tà dâm. Nhớ, điều này là chú ý trong giới, cho nên [như vậy] là phạm nha. Theo cá nhân xét điều này [là vậy], quý vị nếu mà thấy khác, quý vị xét lại. Nói chung mấy tình huống này khó nhưng mà mình căn cứ vào đây (ưng thuận một trong ba giai đoạn nhập, trụ, xuất) là phạm. Chúng ta tới ví dụ 5.

VD5. Một người Phật tử nữ E chưa có chồng, có quen với một người nam F còn độc thân cha mẹ đã mất. Sau thời gian thì hôm đó anh F đến nhà cô E trong lúc không có ai ở nhà, ngoại trừ cô E. Sau đó, họ không kiềm chế đưa đến ý định hành dâm với nhau. Người nam F đã đưa nam căn vào miệng cô E, thì đúng lúc đó vì có người nhà về mở cửa có tiếng động, cho nên họ dừng lại. Như vậy cô E và anh F có phạm Tà dâm không?

Bây giờ theo quý vị thế nào? Quý vị phân tích tình huống này rất rõ đúng không ạ! Tức là cô này chưa có chồng, còn anh F này cũng độc thân luôn, tóm lại hai người độc thân hết. Cha mẹ đã mất, để thêm điều kiện cho rõ thôi. Sau thời gian thì hai người quen nhau, có đồng thuận. Và bữa đó vô tình do nhà không có người ở nhà nên hai người định hành dâm. Mới tới giai đoạn này, là đưa nam căn vào miệng cô này thì lúc đó có người về mở cửa có tiếng động, họ dừng lại. Như vậy đã phạm chưa? Theo quý vị đã phạm chưa? Mình cứ xét 4 chi pháp của giới Tà dâm đối với cô E và đối với anh F. Mình coi thử người ta có phạm hay không? Thì quý vị coi thử nha, quý vị coi E phạm hay là F phạm, hay là cả hai phạm. Theo quý vị thế nào? Tất nhiên là hơi khó, bởi vì có nhiều điều kiện, chứ không phải hồi xưa mình học đơn giản. Bây giờ có nhiều điều kiện cho nên là phải xét cho kĩ. Chúng ta xét thử về cô E.

Xét 4 chi pháp của Tà dâm của cô E:

Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**X / không**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Phạm Tà dâm, cũng có thể không phạm.	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.

Đối tượng người nam, nữ … cũng giống nhau thôi, vì có thể đồng tính mà.

Coi anh F này, có phải là đối tượng không được hành dâm hay không (đối với cô Phật tử này)? Ở đây, người nam F còn độc thân. Bây giờ hơi khó nhớ là ở đoạn trên, thì người nam này khác người nữ đúng không ạ? Bây giờ mình đang xét về người nam, có thuộc kiểm soát của cha mẹ hay không v.v… ? Ở đây thì cha mẹ đã mất rồi. Thường điều này quan hệ về kiểm soát hôn nhân, cho dù ở xã hội nào thông thường người ta cũng chả kiểm soát vấn đề này đúng không ạ? Người ta không thuộc quyền kiểm soát này cho nên khả năng là không phạm, nhưng mà chưa chắc. Ở Việt nam thì cũng có thể kiểm soát. Mình xét ở Việt Nam đi, thì điều này vẫn có thể kiểm soát. Anh ta độc thân, cha mẹ đã mất nhưng mà có bà con kiểm soát, v.v… đúng không? Cho nên là mình nghĩ có thể có hoặc không. Điều

này thì không đủ tùy theo trường hợp ở xã hội [nào]. Ở phương Tây thì đối tượng này được nhưng mà ở phương Đông, Việt Nam mình thì chưa hẳn, có khi là bị kiểm soát. Cho nên ở đây từ từ tính tiếp, có thể có hoặc không, có hai tình huống. Tạm thời để vậy đi.

2. Tâm tham muốn hành dâm

Chắc chắn có đúng không ạ, không thể nào không có được.

3. Có sự thực hiện hành dâm

Có thực hiện hành dâm hay không thì quan trọng ở đây là chưa có đưa vào nữ căn đúng không? Trong Giới luật đối với nam ở trong giới Tỳ-kheo thì ba đường (đường miệng, đường tiểu và đường đại tiện). Ba đường đó đều có sự thực hiện hành dâm, nên tới đây đã tính là hành dâm rồi.

4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau

Họ yêu nhau mà, họ thích mà, cho nên là có. Và nếu như theo điều kiện, người đàn ông này còn có sự ràng buộc, cho nên cũng có thể phạm nha.

Kết luận cô này là có phạm và cũng có thể không. Có thể không nếu như trường hợp gia đình này không có ai, hoặc anh chàng này độc thân hoàn toàn, không có bị ai kiểm soát về vấn đề hôn nhân thì cô này không phạm. Tại vì cô đâu thuộc về ai đâu, chưa có chồng mà. Nhưng mà trường hợp này rất khó nha, cho nên có phạm (khả năng nhiều hơn).

Kết luận: Phạm Tà dâm (nhiều hơn), còn nếu không phạm thì cũng có thể, nhưng mà ít hơn. Tùy tình huống, anh chàng này bây giờ dữ liệu này là chưa rõ lắm. Nhưng nếu ở phương Tây thì không có, ở phương Tây thì cô này không phạm.

Bây giờ xét trường hợp của anh F. Điều này thì chúng ta thấy rõ hơn.

Xét 4 chi pháp của Tà dâm của anh F:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**x**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Phạm Tà dâm	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Là chắc chắn, thỏa [điều kiện] vì cô này là thuộc về gia đình đúng không. Đúng lúc đó có người về mở cửa, có tiếng động họ dừng lại, tức là họ sợ. Chứng tỏ là cô này phụ thuộc vào gia đình cho nên chắc chắn cô này là đối tượng thuộc về [gia đình]. Người nữ được gia đình trông coi, cho nên là không được.

2. Tâm tham muốn hành dâm.

Có.

3. Có sự thực hiện hành dâm

Có, tại vì đường miệng cũng tính là đường hành dâm.

4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau

Tới đó là đủ rồi, chắc chắn ưa thích rồi.

Kết luận: anh này phạm Tà dâm là chắc chắn. Không thể nào không [phạm] tại vì đây là mình lấy tình huống ở Việt Nam, thì phạm. Cho nên là rõ ràng.

***Lưu ý về đường hành dâm:** (trong Luật nói) **3 đường: miệng, tiểu tiện và đại tiện** (*đây là căn cứ giới Tỳ-kheo, trong giới Cư sĩ không tả chi tiết, có một số tranh luận giảm Giới cư sĩ thành 2 đường: tiểu tiện và đại tiện*).

Điều này là có tranh luận, tức là người ta nói Cư sĩ đâu thể như Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni được cho nên họ giảm xuống. Đó là tranh luận nhưng theo Thiện Trang thì không có đồng ý với tranh luận này. Nhưng mà cũng có, nếu quý vị coi ở đâu đó, có người nói Cư sĩ chỉ bị phạm ở hai đường thôi. Đó là có sách viết như vậy, có Luật sư nói như vậy. Họ nói: "Đức Phật chỉ nói hành dâm chứ có nói đường nào đối với người Cư sĩ", còn cái kia là đối với người Tỳ-kheo mà. Thì đó là họ luận như thế, họ theo như thế. Nhưng mà theo Thiện Trang nghĩ nếu mà có khác thì Đức Phật phải nói luôn chứ, tại sao Đức Phật nói Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni rồi mà Đức Phật không nói Cư sĩ

khác đi. Cho nên là theo số đông, tức là ba đường. Còn có một vài thiểu số, người ta vẫn theo hai đường thôi. Điều đó mình phải nêu ra hết để khỏi tranh luận nữa. Và cụ thể ở trong giới Tỳ-kheo nêu như thế này.

Cụ thể trong giới Tỳ-kheo như sau:
+Vị thực hiện việc đôi lứa với **người nữ theo ba đường** (magge): ở đường đại tiện, ở đường tiểu tiện, ở miệng thì phạm tội *pārājika* (tội Ba-la-di, bị trục xuất khỏi tăng đoàn). Vị thực hiện việc đôi lứa với phi nhân nữ ...(như trên)... với thú cái theo ba đường (cũng giống vậy, tức là với đối tượng nữ, Tỳ-kheo phạm một trong ba đường là đều phạm): ở đường đại tiện, ở đường tiểu tiện, ở miệng thì phạm tội *pārājika*.
+Vị thực hiện việc đôi lứa với người lưỡng căn ...(như trên)... với phi nhân lưỡng căn ...(như trên)... với thú lưỡng căn (tức là có cả căn nam và nữ) theo ba đường: ở đường đại tiện, ở đường tiểu tiện, ở miệng thì phạm tội *pārājika*.
+Vị thực hiện việc đôi lứa với người vô căn theo hai đường: ở đường đại tiện, ở miệng thì phạm tội *pārājika* (Ba-la-di, bị đuổi ra khỏi Tăng đoàn. Đối với hai đường, người nam thì vô căn hoặc người nam có hai đường đại tiện và đường miệng thôi. Như vậy là phạm tội nặng nhất đối với Tỳ-kheo). Vị thực hiện việc đôi lứa với phi nhân vô căn ...(như trên)... với thú vô căn ...(như trên)...

với người nam ...(như trên)... với phi nhân nam ...(như trên)... với thú đực theo hai đường: ở đường đại tiện, ở miệng thì phạm tội *pārājika*.

Tương tự thế này, mình suy ra Cư sĩ cũng giống vậy. Còn có nhóm họ nghĩ như kia, Thiện Trang nghĩ đó là thiểu số, chứ không là Đức Phật chế phải nói rõ chứ, còn Đức Phật không nói rõ thì nghĩa là giống nhau đúng không ạ. Bây giờ chúng ta đi vào những tình huống thực tế nữa, để cho quý vị luyện cho kĩ.

VD6. Vào thời Đức Phật Thích Ca, có hai vị Tỳ-khưu là bạn bè, tên là Paṇḍaka và Kapila. Một vị cư trú ở ngôi làng nhỏ, vị kia cư trú ở thành Kosambī. Rồi vị Tỳ-khưu ấy trong lúc đi từ ngôi làng nhỏ đến thành Kosambī, ở giữa đường trong lúc lội qua con sông, có xâu thịt mỡ bị truột khỏi tay đám thợ săn heo rừng trôi đến vướng vào chân của vị ấy. Vị Tỳ-khưu ấy nghĩ rằng: "Ta sẽ trao lại cho các người chủ," rồi đã nhặt lấy. Các người chủ đã quở trách vị Tỳ-khưu ấy rằng: - Ngươi không phải là Sa-môn.

Sau đó, một cô chăn bò nọ khi nhìn thấy vị ấy đi ngang qua đã nói điều này: - Thưa ngài, hãy đến. Hãy thực hiện việc đôi lứa.

Vị ấy nghĩ rằng: "Tự trong bản chất, ta không phải là Sa-môn nữa rồi!" nên đã thực hiện việc đôi lứa với cô ấy, sau đó

đã đi đến thành Kosambī và kể lại sự việc ấy cho các Tỳ-khưu. Các Tỳ-khưu đã trình sự việc ấy lên Đức Thế Tôn. Hỏi vị Tỳ-kheo đó có phạm giới dâm không?

Tình huống này hồi bữa có nêu lên rồi đúng không quý vị. Tức là có một vị Tỳ-kheo đi qua sông, có miếng thịt tuột tay của mấy người thợ đi săn heo rừng đó, chạy tới dính vô chân vị đó. Vị đó mới nghĩ là "thôi ta lượm lên trao lại tay người chủ". Khi nhặt lên thì người chủ quở trách là vị này không phải Sa-môn, vì tội trộm cắp đủ năm quan tiền trở lên (năm đồng tiền Ma Sái) thì coi như phạm rồi. Như vậy thì không còn là Sa-môn nữa. [Vị ấy] đi khúc nữa gặp cô chăn bò. Cô ấy nhìn thấy vị này đi ngang qua, nói mời gọi thực hiện chuyện nam nữ. Vị đó nghĩ mình bây giờ đâu còn Sa-môn, đâu còn Tỳ-kheo nữa, cho nên đã thực hiện việc nam nữ với cô đó. Rồi đi về kể lại cho các vị Tỳ-kheo, vị Tỳ-kheo kia mới trình lên Đức Phật. Bây giờ họ hỏi vị đó có phạm giới dâm hay không?

Chúng ta biết *'vị đó không có phạm giới trộm cắp'*, tại vì không có ý trộm cắp. Mặc dù người ta nói như vậy nhưng mà vị này lại tưởng là mình phạm giới trộm cắp rồi. Tưởng phạm giới trộm cắp là mất tư cách Tỳ-kheo rồi, cho nên là thôi hành dâm cũng được. Như vậy, bây giờ mình xét có phải vị ấy phạm hành dâm hay không? Theo quý vị có phạm không? Hôm bữa có người nói không phạm, có người nói phạm. Bữa nay chỉ có người nói phạm thôi.

Muốn biết có phạm hay không, thực ra ở đây mình đem chi pháp mình xét tạm cũng được, thì xét tạm thôi. [Các chi pháp] đây là chỉ xét cho người tại gia. Những chi pháp này thật ra xét cho vui để coi [có phạm] Tà dâm không chứ không phải xét đối với người xuất gia.

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Bây giờ ổng có Tà dâm không, giả sử mình không nói ổng Tỳ-kheo mà [là] người thường. Cô này cũng có thể là đối tượng thuộc về người nữ có ai trông nom hay không? Mình cũng không biết.

2. Tâm tham muốn hành dâm

Là chắc chắn.

3. Có sự thực hiện hành dâm

Là chắc chắn rồi.

4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau

Là đủ điều kiện thỏa thích rồi. Cho nên là mấy điều kiện này chắc là đủ, nhưng mà bây giờ đối với Tỳ-kheo thì tất nhiên là đối tượng nào cũng không được hành dâm hết đúng không? Tâm ham muốn hành dâm, có sự thực hiện hành dâm, tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc nam nữ. Như vậy ở đây theo chúng ta nghĩ chắc vị này phạm giới dâm, nhưng mà vấn đề ở đây là vị này nghĩ mình không

phải là Sa-môn nữa. Như vậy thì có phạm hay không, chúng ta coi đáp án của đức Phật.

Đáp án của Đức Phật: - Này các Tỳ-khưu, vị ấy không phạm tội pārājika trong việc trộm cắp, vị ấy phạm tội pārājika có liên quan đến việc đôi lứa.

Điều này đúng là mình đã đoán ngay từ đầu, là vị ấy không có phạm tội Ba-la-di về trộm cắp, nhưng vị ấy vẫn phạm tội Ba-la-di về việc đôi lứa. Mặc dù vị ấy nghĩ mình không phải Tỳ-kheo nhưng mà thật ra mình vẫn là Tỳ-kheo mà. Nghĩ hay không nghĩ không quan trọng, chi pháp về Tà dâm là dâm dục là có làm hay không, chứ nghĩ hay không nghĩ [đâu được]. Bây giờ quý vị nghĩ [mình thuộc] đối tượng khác là không được.

Ở đây mở rộng ra, là dù quý vị biết hay không biết, ví dụ như quý vị nghĩ, bây giờ nói đơn giản vầy. Một người đàn ông phương Tây quen với một cô phương Đông (ví dụ người Việt Nam đi), một Cư sĩ từ Việt Nam sang. Rồi người phương Tây họ nghĩ cô này cũng như các cô nữ phương Tây khác, không có vấn đề gì. Đủ hơn 18 tuổi, được quyền tự chủ rồi thì họ thực hiện hành dâm. Như vậy anh chàng đó có phạm Tà dâm hay không? Cô nữ này vẫn thuộc về sự trông nom của gia đình, của bà con, của dân tộc. Người Việt ở hải ngoại họ quan sát họ không chấp nhận chuyện đó, thì như vậy là anh chàng đó vẫn phạm Tà dâm, cho dù anh không biết. Không

quan trọng biết hay không biết! Tà dâm ở đây không tính tâm mình biết hay không biết mà tính có thỏa mãn [4 chi pháp] hay không. Cho nên có hành vi, có thỏa mãn là có tâm tham đó, muốn là xong rồi [phạm].

Kết luận: vẫn phạm. Vì vậy căn cứ theo điều đó thì tình huống này vị Tỳ-kheo đó vẫn phạm. Cho dù biết hay không biết mình là Tỳ-kheo hay không, nên là vẫn phạm, trừ khi bị khùng thôi, bị mất khả năng kiểm soát thì không nói.

Bây giờ chúng ta lấy ví dụ thực tế.

VD7. Ở một nước châu Âu Z (chúng ta lấy nước châu Âu vì hầu như các nước châu Âu giống nhau [về điều này])**, có một người nữ T và người nam K (người Châu Âu) đều đã trên 18 tuổi, họ sống chung với nhau như vợ chồng mà không có đăng ký kết hôn (cả hai đều là người độc thân). Người nữ T là người từ Trung Quốc sang. Như vậy hai người đó có phạm tà dâm không?**

Đây tình huống này phức tạp hơn đúng không ạ. Xin tả lại nha, tức là có người nữ tên T, người nam tên K sống tại châu Âu. Hai người sống với nhau như vợ chồng mà không có đăng ký kết hôn. Tình trạng này thì rất nhiều, ở châu Âu hầu như vậy, đó là bình thường. Bây giờ, người nữ này lại từ Trung Quốc sang. Như vậy hai

người đó có phạm Tà dâm hay không? Đây là một tình huống rất phức tạp đúng không ạ?

Bây giờ theo quý vị có không, ai phạm hay cả hai người phạm? Chúng ta phải căn cứ từng chi pháp một của từng đối tượng.

Xét 4 chi pháp của Tà dâm của cô T:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**không**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Cô T không phạm Tà dâm.	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Đối với anh K này ở châu Âu thì việc đó là việc bình thường. Cho nên điều kiện như vậy thì người K này là không có bị hạn chế đúng không?

2. Tâm tham muốn hành dâm

Có.

3. Có sự thực hiện hành dâm.

Mấy điều kiện dễ, cứ đánh vô đi, có sự hành dâm thì tất nhiên. Họ suốt ngày sống với nhau mà.

4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.

Chắc chắn là họ có thỏa thích rồi.

Vấn đề là xét chi pháp này [chi pháp 1] để kết luận, nếu mà khó quá từ từ xét. Ở đây, cô này là lưu ý. Mặc dù cổ là người Trung Quốc, thì cổ [vẫn] có sự chăm nom của gia đình đúng không? Chúng ta nhớ không ạ. Nhưng mà cổ chưa có chồng? Chưa có chồng nhưng mà có sự chăm nom gia đình thì mình phải nhớ lại ở trên. Có trông nom gia đình nhưng mà trường hợp này cổ lén lút, lúc đó là cổ chưa có chủ, thì cổ quan hệ với anh này cũng không có chủ. Và anh này ở phương Tây, như vậy được, cho nên cổ không có bị vướng vào trường hợp này (đối tượng nam nữ không được hành dâm, trường hợp này được cho nên không có bị). Cô này không có bị [phạm Tà dâm]. Tại vì mình nhớ lại đoạn trên. Không biết hồi nãy có nói nhầm không, nhưng mà quý vị nhớ đoạn trên này không, nhớ đoạn trên này là gì?

Đoạn trên, cô này cho là rơi vào tám trường hợp đầu (cứ cho là tám trường hợp đầu, không thể nào là 12 trường hợp sau được), cổ đâu có thuộc về ai đâu. Cho nên chỉ có cha mẹ trông nom, hàng xóm bà con trông nom gì đó. Trường hợp này không, cổ đâu có sao. Cho nên xét về anh chàng này thì anh chàng này đâu có vấn đề gì.

Người nước ngoài cho nên không bị, không có ai trông nom hết, nên cổ không phạm. Anh chàng này đâu có ai trông nom đâu.

Kết luận: là cô này không phạm Tà dâm, nhưng có nghiệp bất thiện hay không thì chúng ta sẽ xét sau nha!

Cô T không phạm Tà dâm, nhưng mà cổ là người Trung Quốc. Người Trung Quốc sang thì có sự gọi là có văn hóa đó, cho nên có thể sẽ ảnh hưởng lan truyền về nhà. Người nói ra nói vô cuối cùng là nghiệp bất thiện, cho nên vẫn tạo nghiệp bất thiện. Nói chung là trừ khi gia đình đó quá thoáng, nhưng mà chắc cũng khó đúng không ạ. Gia đình thoáng nhưng mà hàng xóm chắc gì đã thoáng, hàng xóm bạn bè, v.v… bà con đông lắm. Cho nên chắc chắn có người không có chịu, thấy vậy kêu "con đó hư quá, ra nước ngoài sống như vậy đó". Chính điều đó mà tạo ra nghiệp bất thiện, và như vậy không phải phạm Tà dâm, nhưng mà tạo nghiệp bất thiện. Nhớ! Nếu nãy giờ có nói chỗ nào lộn thì quý vị nhớ điều chỉnh lại. Nhưng mà điều này rất là dễ nhầm.

Bây giờ tới anh K, anh K là người châu Âu, cứ cho là người châu Âu luôn đi, cho đủ chi tiết rõ ràng. Bây giờ sao?

Xét 4 chi pháp của giới Tà dâm của anh K:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**x**

2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Anh K phạm Tà dâm.	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Thứ nhất cô này là đối tượng không được hành dâm đúng không. Tại vì cô [là] người Trung Quốc thì chắc chắn là có cha mẹ v.v… [quản lý], kiểu văn hóa Tàu thì giống văn hóa Việt mà, cho nên là chi này thỏa mãn [x].

Rồi mấy điều kiện sau [**2. Tâm tham muốn hành dâm; 3. Có sự thực hiện hành dâm; 4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau]** khỏi nói, thỏa mãn hết. Cho nên anh này tuy là phương Tây nhưng mà ảnh lại phạm. Cô phương Đông không phạm nhưng mà ông phương Tây thì phạm [Tà dâm], ngược đời vậy!

Kết luận: Phạm Tà dâm. Anh K này phạm Tà dâm.

Chúng ta hiểu như vậy. Tương tự chúng ta đổi ngược lại thôi, nếu người nữ là người châu Âu và người nam là người châu Á thì tình huống nó khác đi, không giống vậy. Nhớ! Là khác. Ví dụ người nam T từ Việt Nam sang, sống với người nữ châu Âu, thì tình huống đã khác. Khác ở chỗ nào? Lúc đó đối tượng người nữ châu Âu từ 18 tuổi trở lên thì họ không bị ràng buộc về hôn nhân, tức là họ có

quyền tự chủ về hôn nhân, không có ai can thiệp hết. Chính vì vậy anh chàng người Việt Nam không bị vướng vào đối tượng không được hành dâm, nếu mà người nữ đó độc lập. Họ không có chồng thì không sao, cho nên anh ta không phạm.

Còn ngược lại cô nữ kia có phạm không? Cũng xét lại như vậy, người nam thông thường gia đình Việt Nam người ta cũng thoáng hơn, và người ta cũng không có xét cái đó, thì có thể không phạm, cũng có thể phạm. Điều đó tùy tình huống, nhưng mà cũng có ít nhiều nghiệp bất thiện. Người ta nói ra nói vào "ôi cái con đó kỳ quá, tụi nó chưa cưới nhau mà sống như vậy" v.v… đúng không? Ngày xưa người ta như vậy. Bao giờ xã hội thay đổi, quan niệm giống châu Âu hết thì sẽ không có nghiệp bất thiện nữa. Ví dụ như bây giờ ở nhiều nước họ công nhận luôn chế độ đó. Họ ra luật luôn đó quý vị, luật là để cho những người chung sống với nhau mà không có đăng kí kết hôn. Như vậy người ta cũng bảo vệ. Trường hợp đó nói chung cả xã hội công nhận rồi thì không có vấn đề. Nên là tùy xã hội mà có nghiệp hay không có nghiệp bất thiện, chúng ta hiểu như vậy là được.

VD8. Ở Việt Nam, có một người nữ G đã 30 tuổi độc thân và người thiếu niên H 17 tuổi, họ quen nhau và có hành dâm với nhau mà gia đình hai bên đều không biết. Như vậy hai người đó có phạm Tà dâm không?

Ở đây là một tình huống cũng ngược một chút, mà tình huống này thấy xuất hiện trên báo rồi. Có cô giáo viên luôn đó, học sinh thì mới học lớp 10, 11 gì đó, 17 tuổi. Như vậy, nếu mà trường hợp 16 tuổi thì sao? Dưới 16 tuổi thì sẽ phạm tội hiếp dâm, tội với Vị thành niên gì đó. Ở đây mình nói 17 tuổi cho khỏi phạm điều đó. Bây giờ mình xét giới của nhà Phật thôi, có phạm Tà dâm hay không thôi, chứ mình không xét theo pháp luật thế gian. Mình xét theo Phật thôi. Theo quý vị hai người này có ai phạm không?

Người nữ tên G, người nam tên H. Nam thì có 17 tuổi, nữ 30 tuổi độc thân, ở Việt Nam. Tình huống này giống với tình huống đời thật.

Đầu tiên với cô G:

Xét 4 chi pháp của Tà dâm của cô G:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**x**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: Cô G phạm Tà dâm	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Có không? Thiếu niên mới 17 tuổi thì đâu có quyền độc lập đúng không ạ. Anh này thuộc về gia đình, cho nên trường hợp này vẫn có thể xét là không được. Không thể 17 tuổi mà có được quyền đó.

Rồi những yếu tố sau [**2. Tâm tham muốn hành dâm; 3. Có sự thực hiện hành dâm; 4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau]** là có hết.

Kết luận: Cô G phạm Tà dâm, xét trên đối tượng đó.

Chắc không đó? Nếu mình cứ nhắm vậy là mình xét chắc. Thì trường hợp này mình phải coi lại ở Việt Nam, coi lại cô người nữ độc thân này, có phải là đã lén trộm thân thể đem cho người ta hay là chỉ trộm bên kia. Thật ra ở đây không cần xét điều đó nữa tại vì thanh niên này đã nhỏ tuổi vậy thì không cần xét nữa. Đã dính vô điều này rồi thì khỏi phải tính [điều kia], coi như trộm của người gia đình thanh niên này rồi, cho nên là không xét nữa. Nhưng mà tình huống này, nếu như anh H lớn hơn 18 tuổi trở đi thì phải coi lại, phải xét lại.

Trường hợp đối với thiếu niên H:

Xét 4 chi pháp của Tà dâm của thiếu niên H:	
Chi Pháp	**Thỏa không**

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	**X / không**
2. Tâm tham muốn hành dâm.	**x**
3. Có sự thực hiện hành dâm.	**x**
4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	**x**
Kết luận: có thể phạm, có thể không.	

1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm

Điều này phải suy xét, bởi vì cô nữ này độc thân, liệu gia đình của cô ta có chấp nhận không? Tức là cô ta có bị phụ thuộc vào hôn nhân hay không? Nếu không phụ thuộc thì không phạm, không dính tới. Cho nên ở đây phải coi điều đó. Việt Nam thì chỗ này 50/50 đúng không? Cũng khó, có nhiều người nữ lớn rồi là gia đình cũng thả luôn, muốn sao muốn, thì cũng được. Còn có người thì không. Cho nên không có xác định rõ, mình chỉ có thể 50/50.

Còn những yếu tố còn lại [**2. Tâm tham muốn hành dâm; 3. Có sự thực hiện hành dâm; 4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau]** là có.

Kết luận: Tóm lại là cũng có thể phạm mà cũng có thể không.

Ở đây là như thế, anh chàng này đâu có thuộc về ai đâu. Trông nom không phải vấn đề, mà vấn đề là ăn trộm. Vấn đề [người đó] có thuộc về chủ (của ai)? Cho nên điều này có thể phạm và có thể không. Ngày xưa thì chắc chắn phạm đó, nhưng mà xã hội Việt Nam bây giờ cũng thoáng, nên là khả năng không cũng có, nhưng mà ít

hơn. Còn ở nước ngoài thì người ta thoáng rồi, chính vì vậy quý vị thấy Giới luật của Đức Phật rất là chi tiết, đầy đủ và xã hội nào cũng áp dụng được. Còn nếu mình chỉ học theo giới của Trung Hoa, thì mình thấy lỗi thời, bây giờ đem qua châu Âu, họ cũng chẳng chịu. Đó, quý vị thấy không ạ! Bởi vì xã hội châu Âu, xã hội phương Tây bây giờ khác rồi.

Không phải xã hội bây giờ, nhiều người nói "xã hội tiến bộ". Xin lỗi! Không phải xã hội tiến bộ mà xã hội thời xưa, xã hội Nguyên thủy cũng vậy mà. Quý vị nhớ không ạ? Học xã hội Nguyên thủy ngày xưa họ cũng đâu có chế độ gia đình giống kiểu bây giờ, [họ sống chung] tùm lum mà. Thì hoàn toàn như vậy, cũng rất là phù hợp! Chính vì vậy cho nên tại sao Bắc Câu Lô Châu người ta không có chế độ gia đình, họ sống một cách thoải mái như vậy mà Đức Phật nói họ đều làm thập thiện tốt hết. Hồi xưa Thiện Trang đọc cứ không nghĩ ra, nhưng mà sau rồi kêu "ồ đúng rồi, giới luật Đức Phật chế là thông cả tất cả các hành tinh, các thời đại". Còn mình học mỗi Trung Hoa, thời đại Việt Nam Trung Hoa mình ốp vô toàn thế giới, thì như vậy mình sai chứ không phải Phật sai. Nhớ, Đức Phật luôn luôn rất trí tuệ, thấu được hết vũ trụ nhân sinh, cho nên Đức Phật đưa cái nào là chính xác cái đó. Còn người đời nay mình không có trí tuệ bằng, mình cứ nhìn vào thời đại mình thôi.

VD9. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-kheo nọ là người có lưng dẻo. Vị ấy bị bực bội bởi sự không thỏa thích nên đã dùng miệng ngậm lấy dương vật của mình. Vị ấy đã có nỗi nghi hoặc, nên trình lên Đức Phật. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Thì đây là ví dụ, ai học bộ trước thì nhớ rồi, ai chưa học thì sẽ không biết. Tức là tình huống là bây giờ có người lưng dẻo, ở trong luật Tứ phần, người này hồi xưa làm nghề xiếc [rồi sau] đi xuất gia nên lưng uốn cong dẻo được. Vì vậy khi mà họ dùng miệng ngậm chính của quý của họ, thì vị đó có nghi hoặc trình lên Đức Phật, như vậy có phạm giới dâm không? Và nếu có thì phạm ở mức nào? Có phạm Ba-la-di không? Theo quý vị có không ạ? Mình không xét những chi pháp này, những chi pháp chỉ đối với người tại gia thôi. Nếu mình xét thì khó xét, nhưng mình chỉ xét về tâm ham muốn hay không. Ở đây, đối với trường hợp này chúng ta làm nhanh nha. Trường hợp này Đức Phật kết luận luôn.

Xét 4 chi pháp của giới Tà dâm:	
Chi Pháp	**Thỏa không**
1. Đối tượng người nam, nữ… không được hành dâm.	
2. Tâm tham muốn hành dâm.	
3. Có sự thực hiện hành dâm.	

4.Tâm thỏa thích trong sự tiếp xúc giữa hai bộ phận nam với nữ với nhau.	
Kết luận:	
Kết luận của Đức Phật: - Này Tỳ-khưu, ngươi đã phạm tội *pārājika.*	

Đức Phật kết luận: "Này Tỳ-khưu, ngươi đã phạm tội pārājika". Tức là dù hành dâm với chính mình vẫn là phạm. Từ đó quý vị biết người đời nay người ta có thủ dâm, thủ dâm thế nào thì tùy tình huống thủ dâm mà có phạm hay không, phạm ở mức độ nào. Ở đây, trường hợp này và có một trường hợp nữa, vị Tỳ-kheo đó gọi là "trường căn". Cái căn của vị Tỳ-kheo đó dài cho nên tự đưa vào tới đường đại tiện của vị đó được luôn. Thì cũng như vậy, Đức Phật cũng kết tội Pārājika (Ba-la-di), bị trục xuất khỏi Tăng đoàn. Như vậy đó là tội nặng.

Từ đó, quý vị cũng có thể suy ra những tội khác. Đối với Tỳ-kheo nặng như vậy thì đối với người phạm thủ dâm [cũng tương tự vậy]. Thủ dâm phạm như thế nào thì sẽ rõ ràng hơn đối với ba đường (đường miệng, tiểu tiện và đại tiện) là tội nặng, là phạm. Đối với người Cư sĩ chỉ có ba đường đó phạm, nếu mà cái khác thì không phạm, tức là nghiệp nhẹ hơn. Chúng ta xem trường hợp tiếp theo.

VD10. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-khưu nọ đem lòng say đắm người nữ kia. Nàng ấy đã từ trần và bị quăng bỏ ở mộ địa

(nghĩa địa)**. Các khúc xương đã bị phân tán rải rác. Khi ấy, vị Tỳ-khưu ấy đã đi vào bãi tha ma rồi thâu nhặt các khúc xương lại và đã đặt dương vật vào chỗ kín. Vị ấy đã có nỗi nghi hoặc, nên trình lên Đức Phật. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?**

Trường hợp này chúng ta cũng không cần xét mấy chi pháp đâu, chúng ta bỏ đi cũng được đúng không ạ. Tại vì trường hợp này là đối với Tỳ-kheo mình cũng không cần xét chi pháp đâu. Có tâm ham muốn hành dâm thì đương nhiên rồi. Bây giờ vấn đề là kết luận của Đức Phật thôi. Theo quý vị là thế nào? Theo quý vị thì vị này có phạm hay không? Có không? Tình huống này khó quá! Tức là bây giờ người ta còn xương không à! Bị quăng ra nghĩa địa rồi. Yêu quá mà! Thích quá cho nên bây giờ còn khúc xương mà phân tán rải rác. Rồi đi nhặt lấy khúc xương đặt dương vật vào chỗ kín đó, thì như vậy còn có phạm hay không? Khó quá đúng không! Chúng ta thấy nếu có phạm thì phạm ở mức nào? Ba-la-di hả? Tỳ-kheo thì thường phạm Ba-la-di, còn không là không phạm, thường "ác tác" đúng không. Ở đây, Đức Phật sẽ đưa ra đáp án.

Kết luận của Đức Phật: - Này Tỳ-khưu, ngươi không phạm tội *pārājika* mà phạm tội *dukkaṭa* (tác ác, tội này nhẹ hơn rất nhiều).

Tức là việc làm xấu thôi chứ không phạm Ba-la-di. Vì sao? Vì trong Giới luật có đưa ra phân định là thân thể người phân hủy, nếu phân hủy quá một nửa trở lên thì không sao. Phân hủy mới nửa trở xuống thì vẫn phạm Ba-la-di. Ở trường hợp này là phân hủy quá nửa rồi, bởi vì còn xương không à, còn xương không thôi cho nên là không có phạm. Quý vị hiểu không? Chỉ có tội 'tác ác' thôi, tức là làm việc xấu, việc ác thôi chứ không phạm tội Ba-la-di. Vì còn xương không à, nó phân hủy quá nhiều rồi, đâu còn gì, cho nên là mình phải hiểu như vậy.

Từ đó mình đưa ra các đối tượng [khác]. Quý vị [thấy] thời nay, chúng sanh thời nay có dùng mấy biện pháp gì đó, gọi là thủ dâm đúng không? Họ có dùng các bộ phận này kia. Quý vị cũng căn cứ vào đó. Nhớ căn cứ vào đó để biết là phạm mức độ nào, tức là phạm tội trọng hay không, hay chỉ là phạm nghiệp thôi. Đối với người Cư sĩ thì phạm tội trọng hay nghiệp? Thì cũng vậy, nếu thân thể ví dụ búp bê tình dục thì sẽ phạm. Tại vì nó giống hình người mà, nó còn nguyên như vậy. Còn đối với những cái gì mà nó không đủ nửa hình người thì phạm nhẹ hơn. Đó, quý vị tự hiểu.

Còn những cái gì không đủ hình người, không đủ nửa hình người thì chỉ phạm nhẹ hơn quý vị tự hiểu, từ đó mình suy ra thôi.

VD11. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-khưu nọ bị liệt cảm giác (upahatindriyo). Vị ấy (nghĩ rằng): "*Ta đây không cảm giác được*

***lạc hay khổ, như thế ta sẽ không phạm tội*" rồi đã thực hiện việc đôi lứa. Các vị Tỳ-khưu đã trình sự việc ấy lên Đức Thế Tôn. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?**

Tức là có người bị liệt cảm giác rồi, không có cảm giác gì hết cho nên nghĩ là: Mình đây không có cảm giác thọ lạc hay thọ khổ gì hết, mình không có phạm tội. Phải có thọ lạc thọ khổ nữa chứ cho nên cứ thoải mái thực hiện việc đôi lứa với người nữ khác. Như vậy là sau khi làm xong các vị Tỳ-kheo khác thấy vậy cho nên trình lên Đức Phật. Vậy thì tình huống này cực kỳ khó, những tình huống này không có trong giới, cho nên không thể dùng trí mà suy theo các chi pháp, chi phần gì được đúng không. Tại vì người ta liệt cảm giác rồi, nếu vậy thì mình thấy người ta không có thọ lạc thì khỏi phạm, theo mình là vậy đúng không ạ! Có phải như vậy không thì chúng ta coi thử Đức Phật trả lời như thế nào.

Kết luận của Đức Phật: - Này các Tỳ-khưu, kẻ rồ dại ấy đã phạm tội *pārājika* dầu đã cảm giác hay đã không cảm giác.

Tức là giới dâm này không phải chỉ có mỗi kết luận có cảm giác không đâu mà kết luận có hành động đó. Có chủ ý, có hành động rõ ràng thì dù bị liệt rồi, nói là không có cảm giác gì hết nhưng mà vẫn bị nha. Vẫn phạm giới và phạm giới trọng luôn, không thể nào không

phạm, cho nên là vẫn phạm giới trọng. Không có cảm giác, không có gì hết nhưng mà chủ động vẫn phạm đó.

VD12. Vào thời Đức Phật có vị Tỳ-khưu nọ khi nghỉ ngơi vào ban ngày tại giảng đường Kūṭāgāra ở Mahāvana trong thành Vesālī đã mở cửa lớn rồi nằm xuống. Các phần thân thể của vị ấy đã bị cương lên bởi gió. Vào lúc bấy giờ, có nhiều người nữ mang theo vật thơm và tràng hoa đã đi đến tu viện ngắm nhìn các trú xá. Khi ấy, những người nữ ấy đã nhìn thấy vị Tỳ-khưu ấy nên đã ngồi lên trên dương vật của vị ấy, đến khi đạt được mục đích đã nói rằng: "*Đây quả thật là người như bò mộng*", sau khi để lại vật thơm và tràng hoa rồi đã bỏ đi. Các vị Tỳ-khưu nhìn thấy vị ấy bị nhầy nhụa nên đã trình sự việc ấy lên Đức Thế Tôn. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Tình huống này rất rõ ràng đúng không quý vị. Tức là vào thời Đức Phật có người ngủ vào ban ngày (thời Phật thì việc ngủ vào ban ngày cũng bình thường thôi). Tỳ-kheo ngủ tại giảng đường mà để cửa lớn rồi nằm xuống ngủ. Khi ngủ thì thân thể bị gió thổi thế nào đó làm cho cương lên, tức là dương vật của vị đó dương lên, ngôn ngữ Việt Nam gọi là chào cờ. Khi đó thì vị này bị người nữ mang theo hoa thơm, tràng hoa để cúng dường cho Đức Phật và Tỳ-kheo Tăng. Lúc đó đi qua thấy như vậy cho nên các cô cũng nổi hứng lên,

các cô mới làm việc đó, ngồi lên chỗ đó, đạt được mục đích rồi nói đây quả thật là người như bò mộng, không biết câu đó có nghĩa là gì. Sau đó các cô bỏ đi, các vị Tỳ-kheo khác thấy vị ấy bị nhầy nhụa như vậy nên là trình lên Đức Phật, vậy theo quý vị có phạm hay không. Có người thì nói có phạm, vậy thì theo quý vị có phạm không. Mấy tình huống này thì mình không có xét theo bảng nãy được, mình phải xét theo kết luận của Đức Phật thôi.

Kết luận của Đức Phật: Này các Tỳ-khưu, dương vật trở nên cương cứng do năm lý do: do ái dục, do phân, do nước tiểu, do gió, do bị cắn bởi sâu bọ. Này các Tỳ-khưu, đây là năm lý do làm cho dương vật trở nên cương cứng. Này các Tỳ-khưu, dương vật của vị Tỳ-khưu ấy trở nên cương cứng do ái dục là điều không có cơ sở và không hợp lý. Này các Tỳ-khưu, vị Tỳ-khưu ấy là vị A-la-hán. Này các Tỳ-khưu, vị Tỳ-khưu ấy không có phạm tội. Này các Tỳ-khưu, đối với vị nghỉ ngơi (paṭisallīyantena) vào ban ngày, ta cho phép nghỉ ngơi sau khi đã đóng cửa lớn lại. Tỳ-khưu, vị Tỳ-khưu ấy không có phạm tội.

Như vậy quý vị thấy rất rõ ràng đúng không ạ. Đức Phật là đại y vương, Đức Phật biết hết mọi thứ. Thật ra tuy việc đó có xảy ra, tức là có sự cương cứng nhưng mà nguyên nhân là do không phải vị ấy có ái dục mà có thể ở đây là do gió, Đức Phật nói do các nguyên nhân khác nữa. Vị đó là A-la-hán rồi, A-la-hán thì không có ái dục.

Không có ái dục nhưng mà bị mấy người nữ kia làm như vậy thì tất nhiên là không có phạm tội. A-la-hán làm sao mà phạm tội đọa lạc đó nữa, không có. Người thường thì có thể, người thường thì phải xét lại, phải hỏi lúc đó ông có cảm thấy ưng thuận hay không? Có thấy thoả thích hay không? Nếu có là phạm rồi. Tất nhiên là thời nay chắc mình nói dối đúng không, nhưng thời ngày xưa không có nói dối được đâu. Có Phật mà ở đó nói dối là bị bể đầu, đầu vỡ làm 5 mảnh hoặc là 7 mảnh, cho nên là không được. Chính vì vậy bài này ở đây hay ở chỗ là không phạm, A-la-hán làm sao mà phạm được. Nhưng mà có điều, việc này khiến cho mình khó xác định ai là A-la-hán. Vì A-la-hán có thể bị những yếu tố này làm cho cái đó nó cương cứng, chính vì vậy mình không có biết.

Cho nên nhiều người họ không biết cứ nghĩ là người ta bị như vậy, thì không phải là A-la-hán, rồi mình phỉ báng người ta coi chừng chết, nhớ! Năm lý do này thì từ lý do đầu tiên rồi [đến] mấy lý do sau nữa, chính vì vậy cho nên cẩn thận. Thiện Trang nói đưa điều này lên là để cẩn thận đừng có đánh giá người qua những điều mình không biết. Có người nói: Ôi! nghe nói vị đó là A-la-hán mà sao còn có hiện tượng này. Thực ra bị là do những yếu tố này: Có thể do họ có hiện tượng khi muốn đi vệ sinh, đó là hai hiện tượng đầu, rồi có thể là do gió, hay bị cắn bởi sâu bọ, côn trùng hay là gì đó. Có thể bị do như thế chứ không phải do ái dục và từ đây Đức

Phật mới chế ra giới là khi ngủ ban ngày phải đóng cửa đối với Tỳ-kheo. Cho nên Tỳ-kheo có giới là đóng cửa khi ngủ ban ngày, cũng chứng tỏ là được quyền ngủ ban ngày, chứ không có ép. Quý vị thấy Đức Phật không có ép là ban ngày không được ngủ như quý vị thấy. Cho nên quý vị thấy Đức Phật rất là tâm lý, Đức Phật không có kiểu như bên Đạo gia, Đạo gia thì có rất nhiều điều khốc liệt, tu là phải ghê gớm lắm!

Chúng ta đến ví dụ tiếp theo. Như vậy [trường hợp này] không phạm nếu như là A-la-hán, còn người thường thì phải xét lại tâm, phải hỏi. Đức Phật phải hỏi tâm của vị đó như thế nào, còn vị này do là A-la-hán rồi nên Đức Phật khỏi phải hỏi nữa, Đức Phật không cần hỏi, còn người thường cũng có tình huống như vậy. Do ở đây không có đủ thời gian, nên cũng xin nói luôn. Có tình huống vị Tỳ-kheo đó ngủ rồi, có cô chăn bò đi ngang qua, cô ấy cũng thấy như vậy nên mới ngồi lên, làm một hồi thì báo vị đó lên. Đức Phật hỏi thì vị đó nói là con thấy sợ hãi, con có ham muốn gì đâu, thì Đức Phật nói không phạm.

Có vị kia cũng ở dưới gốc cây thì cũng có tình huống như vậy và đưa lên. Đức Phật hỏi thì vị đó nói con thấy thích thì Đức Phật nói vậy là phạm Ba-la-di. Cho nên phạm hay không là xét trên tâm. Trong tình huống bị động như thế là xét trên tâm thì chúng ta thấy

rõ ràng như vậy. Còn A-la-hán thì khỏi phải xét nữa, tại vì A-la-hán chắc chắn tâm không có dâm dục.

VD13. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-khưu nọ ngụ ở trong rừng. Có con nai tơ đã đi đến chỗ tiểu tiện của vị ấy. Trong lúc đang uống nước tiểu, nó đã dùng miệng ngậm lấy dương vật (của vị ấy). Vị Tỳ-khưu ấy đã ưng thuận. Vị ấy đã có nỗi nghi hoặc. Vị ấy đã trình sự việc ấy lên Đức Thế Tôn. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Tình huống này rất dễ đúng không ạ. Ta nói nhanh tình huống này, chắc chắn quý vị biết ngay, đó là phạm rồi đúng không. Vấn đề bây giờ là có con nai chứ không phải người thì quý vị coi thử phạm không. Tình huống này chúng ta nói nhanh là phạm nha, tại vì có ưng thuận kìa, Tỳ-kheo đó ưng thuận cho nên Đức Phật nói là ưng thuận rồi thì thôi, Ba-la-di chứ còn chạy đâu nữa, chúng ta thử coi đáp án.

Kết luận của đức Phật - Này Tỳ-khưu, ngươi đã phạm tội *pārājika*.

Tội Ba-la-di đó chứ không phải không phạm tội. Tại vì ưng thuận mà.

VD14. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-khưu nọ người thành phố Bhārukaccha trong lúc đang ngủ mơ thấy đã thực hiện việc

đôi lứa với người vợ cũ nên nghĩ rằng: "Ta không còn là Sa-môn nữa, ta sẽ hoàn tục". Trong lúc đi đến thành phố Bhārukaccha, giữa đường đã nhìn thấy Đại đức Upāli và đã kể lại sự việc ấy.. Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Theo quý vị có không ạ. Ở đây chúng ta không cần xét nhiều, Đại đức Upāli rất là nổi tiếng, chúng ta thấy lúc nằm ngủ mơ mà, mơ chứ đâu có thật, cho nên là hành dâm trong mơ đó thì cũng không có phạm.

Kết luận của Đại đức Upāli: - **Này Đại đức, trong giấc mơ thì không phạm tội.**

Để giải quyết cho quý vị nào nằm mơ bị hiện tượng này thì quý vị phải nghĩ quý vị không phạm tội, nhưng mà phải nghĩ rằng như thế không tốt. Tại vì quý vị tu như vậy đó, quý vị vẫn còn luân hồi nhiều, trong mơ mà như vậy thì chắc chết cũng như vậy quá đúng không. Cho nên dù không phạm nhưng là mình phải tu. Thật ra tu đến lúc nào tốt thì trong mơ không thấy những hiện tượng này, tu đến lúc nào đó sẽ không thấy. Khi trong mơ mình còn thấy, tức là tâm ái dục mình nhiều, nặng. Khi tâm mình nhạt đến mức độ nào đó thì trong mơ sẽ không có hiện tượng này.

Cho nên ai mà suốt ngày có hiện tượng gọi là quỷ hấp tinh nói theo dân gian. Tức là nó tới, nó biến thành người này người kia, dụ dỗ mà mình ưng thuận trong đó, thì [biết] tâm mình ái dục vẫn còn nhiều, quý vị nên nhớ như vậy. Tu đến lúc nào tâm ái dục nhẹ thì không có hiện tượng đó, khi đó nó tới không có làm gì được nữa, bởi vì mình đâu có khởi tâm ái dục đâu. Nó tới biến ra người này người kia cũng vô nghĩa. Nó diễn cảnh quá khứ sâu xa nào đó thì mình cũng không ham, vì tâm mình không có ham muốn gì, mình đâu có khởi ý đó. Bởi vì mình có khởi ý đó thì nó mới dụ mình được, cho nên là phải tu. Việc đó cũng là để kiểm tra công phu của mình, người kiểm tra công phu của mình rõ nhất chính là những giấc mơ như vậy.

Thiện Trang hồi xưa mới tu có giai đoạn bị như vậy rất nhiều. Lâu lâu phải một năm sau nó mới hết, hết là tạm hết, thời gian nào mà công phu thoái chuyển thì cũng bị, phải tu dần dần, dần dần đó. Bây giờ hiện tại lâu rồi không thấy nhưng mà tương lai thì không biết.

VD15. Vào thời Đức Phật, có nữ Cư sĩ tên Saddhā ở trong thành Sāvatthi có đức tin mù quáng. Cô ấy có tri kiến như vầy: "*Người nữ nào cúng dường việc đôi lứa thì người nữ ấy dâng vật thí tối thượng*". (Cô này có tri kiến kỳ lạ, tức là người ta cúng dường cái khác còn cô ấy cúng dường việc đôi lứa, dâng thân

cho những người khác thì cái đó là việc tối thượng thì cô lại nghĩ tà kiến như vậy) Sau khi nhìn thấy vị Tỳ-khưu, cô ấy đã nói điều này:

- Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy thực hiện việc đôi lứa.

- Này chị gái, thôi đi. Việc ấy không được phép.

- Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở lỗ rún; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở bụng; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở nách; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở cổ; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở lỗ tai; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở bím tóc; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Ngài hãy cọ xát ở giữa hai ngón tay; ...(như trên)... Thưa ngài, hãy đến. Tôi sẽ đến gần và dùng tay làm (ngài) xuất tinh; như thế ngài sẽ không phạm tội.

Vị Tỳ-khưu ấy đã làm như thế. Vị ấy đã có nỗi nghi hoặc: ...(như trên)...Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Tình huống này rất rõ để mình đưa ra, quý vị đoán thử xem có phạm không, rồi sau đó đưa lên Đức Phật. Tức là ở đây làm tất cả các chỗ trừ có ba đường đó ra thôi chỗ nào cũng có.

Kết luận của đức Phật: - Này Tỳ-khưu, ngươi không phạm tội *pārājika* mà phạm tội *saṅghādisesa* (Tăng tàng).

Đó là thiên thứ hai chứ không phải thiên thứ nhất, thiên thứ hai vẫn chưa bị đuổi khỏi Tăng đoàn, phải sám hối thôi. Cho nên là tội này cũng nặng đó, nhưng mà chưa phải cực nặng thì quý vị thấy là cũng có phạm.

Chúng ta xét thêm ví dụ nữa, ví dụ cuối cùng.

VD16. Vào thời Đức Phật, có vị Tỳ-khưu nọ khi nghỉ ngơi vào ban ngày ở Mahāvana trong thành Vesālī đã nằm xuống. Có người nữ nọ nhìn thấy rồi đã ngồi lên trên dương vật của vị ấy và sau khi đạt được mục đích đã đứng cạnh bên rồi cười. Vị Tỳ-khưu ấy thức giấc đã nói với người nữ ấy điều này:

- Có phải việc làm này là của cô?

- Thưa vâng, việc làm này là của tôi.

Vị ấy đã có nỗi nghi hoặc: ...(như trên)...

Như vậy vị đó có phạm giới dâm không? Nếu có thì phạm ở mức nào?

Đây là ví dụ cuối cùng, quý vị thử xem. Điều này mình học giới Tỳ-kheo là biết luôn đó. Để hộ trì cho người Tỳ-kheo và biết ai tu thế nào, ai còn Tỳ-kheo hay không. Mình học mình rõ ràng chứ còn

không học thì không biết. Cư sĩ cũng nên học giới của người xuất gia để giúp và hộ trì cho người xuất gia, cũng để khiến cho mình biết được mà tránh. Thời nay học như vậy và cũng thực tế thôi, đừng có học theo kiểu Trung Hoa, nhiều khi nói không có thực chất, không có thực chất điều gì? Tức là thọ giới nói là không đắc giới, từ sau đời Nam Tống thì không có Tỳ-kheo nữa. Không có Tỳ-kheo nữa thì mình đừng nhận mình là Tỳ-kheo, đừng đắp y Tỳ-kheo, thật thì thật luôn đi, đúng không. Mình còn đắp y Tỳ-kheo, mình còn xưng Sa-môn, Pháp sư nữa thì không đúng, nếu đã không rồi thì không luôn, mặc y thường luôn cho rồi, đúng không.

Cho nên thấy bên Trung Hoa học kiểu gì, nửa chừng, kiểu này kiểu kia. Đã không là không, không luôn, mượn danh làm gì. Giống như bây giờ mình đi xuất gia theo người ta rồi, nói tôi không đi xuất gia thì không có Đệ tử nhưng vẫn nhận đệ tử xuất gia, nói lắt léo như vậy thì không có thật thà trong Giới luật. Giới luật của Đức Phật thì phải thật thà, nói trắng là trắng, đen là đen. Trong kinh Nguyên thuỷ quý vị thấy rõ ràng như vậy.

Ở đây trong VD16, trường hợp này có phạm không quý vị? Có người nói phạm, người nói không, thì bây giờ chúng ta phân tích.

Vị Tỳ-kheo này nghỉ ngơi, ngủ vào ban ngày, nằm xuống, thì lúc đó người nữ đó thấy nó dương lên. Như vậy vị Tỳ-kheo này không biết là do nguyên nhân gì, và sau đó thức giấc lại, nói với cô

đó có phải đã làm việc này không. Cô này nói việc làm đó là do tôi, và cười thì bây giờ vị Tỳ-kheo có phạm hay không.

Ở đây phạm hay không thì chúng ta phải xét xem vị Tỳ-kheo đó có đồng thuận hay không, có thích hay không. Ở đây chắc chắn Đức Phật sẽ hỏi điều đó.

Kết luận của Đức Phật: - Này Tỳ-khưu, ngươi có biết không?
- Bạch Thế Tôn, con không biết.
- Này Tỳ-khưu, vị không biết thì vô tội.

Như vậy không biết là không có ưng thuận, vì đâu biết gì đâu, nên vị Tỳ-kheo mới hỏi cô đó: 'Có phải cô làm việc này không'. Nếu biết rồi thì còn hỏi gì nữa, cho nên trường hợp này không phạm. Mà nếu biết rồi thì lúc đó sẽ hỏi có ưng thuận hay không, và lúc đó lại xét tiếp.

Như vậy là đã chia sẻ xong giới [Tà dâm], quý vị có thắc mắc gì thì có thể đặt câu hỏi về các vấn đề nữa. Giới này thì chỉ có bấy nhiêu thôi. Mình cứ học bên giới Tỳ-kheo thì mình suy ra giới bên mình. Giới tại gia hơi phức tạp, tại vì người nữ, người nam còn liên quan đến độc thân hay không, thế này thế kia.

Có người hỏi câu hỏi về trái xoài. Ví dụ trái xoài là bên bộ kia, ví dụ này là điển hình, chỉ là ví dụ thôi chứ không phải thật. Trái xoài thức diệt, thức sanh là ngài Na Tiên đưa ra giống như trái xoài.

Trái xoài trồng xuống đất, một hồi nó ra trái xoài khác, như vậy hỏi trái xoài này với trái xoài kia có giống nhau không? Tất nhiên nó không phải trái xoài cũ, nhưng nó có kế thừa. Cũng vậy khi người ta tái sanh đời khác thì Thức tái sanh, thức này diệt thì thức kia sanh. Cho nên không phải là Thức cũ, nhưng nó có kế thừa nghiệp, vì Đức Phật nói trong kinh, chúng sanh là thừa tự nghiệp của mình, nên nó kế thừa những tính chất của trái xoài, chứ đâu phải nó ra trái sầu riêng được, không thể ra cây khác được. Vì vậy nó vẫn ra cây xoài.

Bây giờ người này hỏi: Như vậy nếu không đủ duyên thì nó không ra trái xoài được, v.v… vậy không thể nói thức diệt, thức sanh được. Người này nói: Nếu không đủ duyên làm sao mà tái sanh ngay lập tức được? Cái đó là sai không phải như vậy, đó là ví dụ trái xoài, đâu có liên quan tới Thức đâu.

Tức là mình đưa một ví dụ của thế gian để diễn tả sự thật mà không diễn tả được. Sự thật không diễn tả được là Đức Phật nói trong kinh: nên biết Thức vô hình, vô biên tự toả sáng. Nó đã là vô hình, vô biên rồi mà mình đem ví dụ hữu hình ra nói, cho nên nó không có đúng, cái đó là ví dụ để hiểu. Giống như trong Mi Tiên vấn đáp: vua Mi-la-đà hỏi ngài Na Tiên là Niết-bàn như thế nào? Thì ngài Na Tiên nói không thể tả được. Vua nói làm sao không tả được, thì đó là pháp Vô vi và Hữu vi. Pháp Vô vi làm sao đem pháp Hữu vi

mà tả được, nhưng vua Mi-la-đà nói là: ngài có thể diễn tả một cách đại khái nào đó được không? Ngài Na Tiên nói được.

Ví dụ như biển, đại vương có biết biển không? Biết, vậy đại vương biết biển là được rồi. Đại vương có biết trong biển có bao nhiêu cá trong đó không, bao nhiêu loài sanh vật, bao nhiêu nước, bao nhiêu gì không, v.v… thì không biết được. Cũng vậy đó, Niết-bàn là pháp mà không thể biết được, chỉ hình dung mường tượng một chút vậy thôi, cũng vậy có những pháp ngay trong thế gian này, có nhiều cái mình cũng không biết được.

Ví dụ như Thế giới hữu biên hay vô biên, rồi Như Lai sau khi Niết-bàn còn hay mất, hoặc vừa còn vừa mất v.v…. Những điều đó Đức Phật nói không phải trí của mình có thể biết được, cho nên không thể tả được.

Còn ví dụ Thức sanh là trong Vi Diệu Pháp xác định. Trong vấn đáp của ngài Na Tiên, một người chết thì sanh ở cõi nào, ví dụ trời Phạm thiên hay trời này, trời kia, v.v… thì thời gian có khoảng cách hay không? Nói không, trong tích tắc sanh liền, ví dụ đó rất rõ rồi. Quý vị có thể tìm ví dụ đó trong bộ Luận, v.v… nói chung là khi nào Thức hết duyên, Thức hết duyên là nó diệt, nó lại sanh chứ không phải nó chạy qua bên kia. Quý vị hiểu không ạ!

Đức Phật nói là Thức ở cõi Người diệt, rồi Thức loài súc sanh sanh (nếu mình đọa vào súc sanh). Quý vị phải hiểu bản chất của vấn đề đó, thì quý vị đặt câu hỏi mới đúng. Nếu quý vị hỏi như thế thì không đúng vấn đề, trật vấn đề đi mất rồi. Tức là Thức cõi Người diệt, thì Thức cõi kia sanh, mà dòng Thức, Đức Phật nói không phải là dòng Thức cũ, là Thức mới. Vấn đề là Thức mới chứ không phải Thức này chuyển qua Thức kia, chỉ có nghiệp thôi. Chính vì chúng sanh kế thừa tự của nghiệp.

Quý vị muốn hiểu vấn đề đó thì hỏi ở bộ kia, bộ này là bộ Giới luật chúng ta không nên giảng quá sâu về vấn đề đó, vì mọi người cũng không có nghe hiểu. Quý vị có thắc mắc thì trong lớp Học Phật Vấn Đáp, quý vị vào đó hỏi thì rõ hơn.

Thời gian hôm nay đã hết, mời quý vị chúng ta hồi hướng.